

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0155

Intermedierea de asigurări *I**

Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind intermedierea de asigurări (reformare) (COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD)) ⁽¹⁾

(Procedura legislativă ordinară – reformare)

(2017/C 285/60)

[Amendamentul nr. 1, dacă nu se menționează altfel]

AMENDAMENTELE PARLAMENTULUI EUROPEAN (*)

la propunerea Comisiei

DIRECTIVA 2014/.../UE

A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind intermedierea de asigurări

(reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1) și articolul 62,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ urmează să fie modificată. **Prin urmare se propune** reformarea directivei menționate.

⁽¹⁾ Chestiunea a fost retrimisă spre reexaminare comisiei competente în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură (A7-0085/2014).

(*) Amendamente: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul ■.

⁽¹⁾ Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 decembrie 2002 privind intermedierea de asigurări (JO L 9, 15.1.2003, p. 3).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (2) Având în vedere că obiectivul principal și obiectul prezentei propuneri sunt de a armoniza dispozițiile naționale privind domeniile menționate, propunerea ar trebui să se bazeze pe articolul 53 alineatul (1) și pe articolul 62 din TFUE. Instrumentul adecvat îmbracă forma unei directive pentru a permite ajustarea dispozițiilor de punere în aplicare în domeniile care fac obiectul prezentei directive în funcție de caracteristicile specifice pieței și sistemului juridic din fiecare stat membru, atunci când o astfel de ajustare este necesară. Prezentă directă ar trebui să urmărească, de asemenea, coordonarea normelor naționale privind accesul la activitate al intermediarilor de asigurări și de reasigurări, ■ și se bazează astfel pe articolul 53 alineatul (1) din TFUE. În plus, dat fiind că acest sector oferă servicii în întreaga Uniune, prezenta directivă se bazează, de asemenea, pe articolul 62 din TFUE.
- (3) Intermediarii de asigurări și de reasigurări joacă un rol central în distribuirea produselor de asigurare și reasigurare în cadrul Uniunii.
- (4) Produsele de asigurare pot fi distribuite de diferite categorii de persoane sau instituții, cum ar fi agenți, brokeri și agenți de asigurări bancare, întreprinderi de asigurare, agenți de voiaj și societăți de închirieri auto. ■
- (4a) *Pentru a garanta aplicarea aceluiași nivel de protecție și posibilitatea consumatorului de a beneficia de standarde comparabile, este esențial ca prezenta directivă să promoveze condiții de concurență echitabile și o concurență în termeni de egalitate între intermediari, indiferent dacă aceștia au sau nu legătură cu o întreprindere de asigurare. Intermedierea produselor de asigurare este în beneficiul consumatorilor dacă aceasta se realizează prin diverse canale și intermediari a căror cooperare cu întreprinderile de asigurare ia diferite forme și cu condiția ca aceștia să aplice aceleași norme de protecție a consumatorilor. Este important ca aceste aspecte să fie luate în considerare de statele membre la punerea în aplicare a prezentei directive.*
- (5) În urma punerii în aplicare a Directivei 2002/92/CE, s-a dovedit că o serie de dispoziții ar trebui să fie mai explicit precizate în vederea facilitării exercitării activității de intermediere de asigurări și de reasigurări, și că protecția consumatorilor impune o extindere a domeniului de aplicare al directivei menționate pentru a include toate vânzările de produse de asigurare **ca activitate profesională principală**, fie de către intermediari de asigurări, fie de către întreprinderi de asigurare. În ceea ce privește procedurile lor de vânzare, post-vânzare și gestionare, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune, întreprinderile de asigurare care vând în mod direct produse de asigurare ar trebui să fi incluse în domeniul de aplicare al noii directive, în mod similar agenților și brokerilor de asigurări.
-
- (8) Există încă diferențe substanțiale între dispozițiile de drept intern care obstrucționează accesul la activitățile intermediarilor de asigurări și de reasigurări și exercitarea acestor activități pe piața internă. **Este necesar să se consolideze în continuare piața internă și să se creeze o piață internă europeană veritabilă pentru produsele și serviciile de asigurare de viață și pentru produsele și serviciile de asigurare generală.**
- (9) Actualele turbulențe financiare, precum și cele recente, au subliniat necesitatea de a asigura o protecție eficace a consumatorilor în toate sectoarele financiare. Prin urmare, este oportună consolidarea încrederii consumatorilor și uniformizarea cadrelor de reglementare în ceea ce privește distribuția produselor de asigurare în vederea asigurării unui nivel adecvat de protecție a consumatorilor în întreaga Uniune. **Ar trebui să se îmbunătățească nivelul de protecție a consumatorilor în raport cu Directiva 2002/92/CE pentru a se reduce necesitatea de diversificare a măsurilor la nivel național. Este important să se ia în considerare caracterul specific al contractelor de asigurare, comparativ cu produsele de investiții reglementate în temeiul Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului [MiFID] ⁽¹⁾. Prin urmare, distribuția contractelor de asigurare, inclusiv a așa-numitelor produse cu componentă investițională bazate pe asigurare, ar trebui să fie reglementată în temeiul prezentei directive și ar trebui să fie aliniată la dispozițiile prevăzute de Directiva 2014/.../UE [MiFID]. Este necesar ca standardele minime să devină mai stricte atât în ceea ce privește normele de distribuție, cât și în ceea ce privește crearea unor condiții de concurență echitabile aplicabile tuturor pachetelor de produse cu componentă investițională bazate pe asigurare. Măsurile de protecție a consumatorilor ar trebui să fie mai stricte pentru clienții „neprofesioniști” decât pentru clienții „profesioniști”.**
- (10) Prezentă directivă ar trebui să se aplice persoanelor a căror activitate constă în prestarea de servicii de intermediere de asigurări sau de reasigurări în favoarea unor terți, în schimbul unei remunerații care poate fi de natură pecuniară sau care poate fi sub forma unui alt avantaj economic convenit și legat de prestația furnizată.

⁽¹⁾ Directiva 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind piețele instrumentelor financiare de abrogare a Directivei 2004/39/CE (JO ...).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (11) Prezenta directivă ar trebui să se aplice persoanelor a căror activitate constă în furnizarea de informații privind unul sau mai multe contracte de asigurare sau de reasigurare ca răspuns la criteriile selectate de client fie prin intermediul unui site web, fie prin alte mijloace, sau constă în furnizarea unei clasificări a produselor de asigurare sau de reasigurare ori a unei reduceri a prețului unui contract, în cazul în care clientul poate să încheie un contract de asigurare în mod direct la finalizarea procesului; directiva nu ar trebui să se aplice activităților de simplă prezentare care constau în furnizarea de date și de informații referitoare la potențiali titulari de polițe întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare ori intermediarilor, sau care constau în furnizarea de informații referitoare la produse de asigurare sau de reasigurare ori referitoare la o potențială întreprindere de asigurare sau de reasigurare ori la un eventual intermediar unor potențiali titulari de polițe.
- (12) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice persoanelor cu o altă activitate profesională, cum ar fi experți fiscali sau contabili, care oferă consultanță privind acoperirea prin asigurare numai ocazional, în cadrul acestei alte activități profesionale, după cum ea nu ar trebui să se aplice nici în cazul simplei furnizări de informații generale cu privire la produsele de asigurare, cu condiția ca activitatea respectivă să nu vizeze sprijinirea clientului în vederea încheierii sau executării unui contract de asigurare sau reasigurare. ***Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice gestionării, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune în numele unei întreprinderi de asigurare sau reasigurare sau compensării daunelor și evaluării de către un expert a solicitărilor de daune.***
- (13) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice persoanelor care se ocupă cu intermedierea de asigurări doar ca o activitate auxiliară cu anumite restricții care țin de poliță, în speță de cunoștințele necesare pentru vânzarea poliței, de riscurile acoperite și de valoarea primei.
- (14) Prezenta directivă definește „intermediarul de asigurări legat” pentru a ține seama de caracteristicile piețelor din anumite state membre și pentru a stabili condițiile aplicabile unor astfel de intermediari.
- (15) Intermediarii de asigurări și de reasigurări care sunt persoane fizice ar trebui înregistrați la autoritatea competentă din statul membru în care au domiciliul; cei care sunt persoane juridice ar trebui înregistrați la autoritatea competentă din statul membru în care au sediul social (sau dacă, în temeiul legislației naționale, aceștia nu au sediu social, atunci acolo unde au sediul central), cu condiția să îndeplinească o serie de cerințe profesionale stricte referitoare la competența, buna reputație, asigurarea de răspundere civilă profesională și capacitatea lor financiară. Intermediarii de asigurări deja înregistrați în statele membre nu au obligația de a se înregistra din nou în temeiul prezentei directive.
- (16) Intermediarii de asigurări și reasigurări ar trebui să fie în măsură să se prevaleze de libertatea de stabilire și de libertatea de a presta servicii care sunt consfințite de TFUE. În consecință, înregistrarea sau declararea în statul membru de origine ar trebui să permită intermediarilor de asigurări și de reasigurări să își desfășoare activitatea în alte state membre, în conformitate cu principiul libertății de stabilire și al libertății de a presta servicii, cu condiția respectării procedurii corespunzătoare de notificare între autoritățile competente.
- I**
- (18) Pentru a spori transparența și a facilita activitatea transfrontalieră, ***Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale („AEAPO”), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului*** ⁽¹⁾, ar trebui să creeze, să publice și să actualizeze regulat o bază de date electronică unică în care să fie înregistrat fiecare intermediar de asigurare și de reasigurare care a notificat intenția de a-și exercita libertatea de stabilire sau de a presta servicii. Statele membre ar trebui să furnizeze AEAPO informațiile relevante cu promptitudine pentru a-i permite să facă acest lucru. Această bază de date ar trebui să conțină un link către autoritatea competentă relevantă din fiecare stat membru. Fiecare autoritate competentă din fiecare stat membru ar trebui să includă pe pagina sa web un link către această bază de date.

⁽¹⁾ ***Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).***

Miercuri, 26 februarie 2014

- (19) Ar trebui să fie definite în mod clar drepturile și responsabilitățile care revin statului membru de origine și statului membru gazdă în ceea ce privește supravegherea intermediarilor de asigurări și de reasigurări înregistrați de către acestea sau care desfășoară activități de intermediere de asigurări sau reasigurări pe teritoriul lor în temeiul libertății de stabilire sau al libertății de a presta servicii.
-
- (21) Incapacitatea intermediarilor de asigurări de a își desfășura activitatea liber pe tot teritoriul Uniunii este un obstacol în calea unei funcționări a pieței unice în domeniul asigurărilor. **Prezenta directivă constituie un pas important în direcția îmbunătățirii nivelului de protecție a consumatorilor și de integrare a pieței în cadrul pieței interne.**
- (21a) **Un intermediar de asigurări sau de reasigurări desfășoară activități de intermediere de asigurări în regimul libertății de prestare de servicii atunci când exercită activități de intermediere de asigurări sau reasigurări în favoarea unui titular de poliță sau a unui potențial titular de poliță care își are reședința sau este stabilit într-un alt stat membru decât statul membru de origine al intermediarului și orice risc ce trebuie asigurat este localizat într-un alt stat membru decât statul membru de origine al intermediarului. Un intermediar de asigurări sau de reasigurări desfășoară activități de intermediere de asigurări sau de reasigurări în regimul libertății de stabilire atunci când menține o prezență permanentă într-un alt stat membru decât statul său membru de origine.**
- (22) Este important să se garanteze un nivel ridicat de profesionalism și competență în rândul intermediarilor de asigurări și de reasigurări, precum și în rândul angajaților asigurătorilor direcți care sunt implicați în activități pregătitoare vânzării, în vânzare și în activități ulterioare vânzării polițelor de asigurare. Prin urmare, cunoștințele profesionale ale unui intermediar și ale angajaților asigurătorilor direcți ■ trebuie să corespundă cu gradul de complexitate al acestor activități. Ar trebui asigurată educația continuă. **Statele membre reglementează forma, conținutul și obligațiile de furnizare a dovezilor. În acest context, ar trebui certificate organisme de formare profesională legate de sector sau aparținând unei asociații.**
- (22a) **În cazul angajaților unui intermediar de asigurări care oferă clienților de retail consultanță cu privire la produsele cu componentă investițională bazate pe asigurare sau care vând astfel de produse acestor clienți, statele membre ar trebui să se asigure că acești angajați posedă un nivel adecvat de cunoștințe și de competențe în raport cu produsele oferite. Acest lucru este deosebit de important, având în vedere complexitatea sporită și inovarea permanentă în crearea de produse cu componentă investițională bazate pe asigurare. Achiziționarea unui produs cu componentă investițională bazat pe asigurare este supusă riscului și investitorii ar trebui să se poată baza pe informațiile și pe calitatea evaluărilor furnizate. În plus, este necesar ca angajații să dispună de timpul și de resursele adecvate pentru a putea furniza clienților toate informațiile pertinente cu privire la produsele pe care le oferă.**
- (23) Coordonarea dispozițiilor de drept intern referitoare la cerințele profesionale și înregistrarea persoanelor care abordează și desfășoară activitatea de intermediere de asigurări sau de reasigurări poate să contribuie atât la realizarea pieței unice pentru servicii financiare, cât și la o mai bună protecție a consumatorilor în acest domeniu.
- (24) Pentru a stimula activitatea transfrontalieră, ar trebui să se introducă principii care reglementează recunoașterea reciprocă a cunoștințelor și a abilităților intermediarilor de asigurări.
- (25) O calificare națională acreditată la nivelul 3 sau la un nivel superior conform Cadrului european al calificărilor introdus de Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind stabilirea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții ar trebui să fie acceptată de către statul membru gazdă ca dovadă că un intermediar de asigurări sau reasigurări îndeplinește cerințele în materie de cunoștințe și abilități care constituie o condiție de înregistrare în conformitate cu prezenta directivă. Acest cadru ajută statele membre, instituțiile de învățământ, angajatorii și cetățenii în general să compare calificările obținute în diversele sisteme de educație și formare profesională din Uniune. Instrumentul menționat este esențial pentru dezvoltarea unei piețe a muncii care să cuprindă întregul teritoriu al Uniunii. Cadrul nu este conceput să înlocuiască sistemele naționale de calificări, ci să vină în completarea acțiunilor statelor membre prin facilitarea cooperării dintre ele.
- (26) În pofida sistemelor de pașaport unic existente pentru asigurători și intermediari, piața europeană a asigurărilor rămâne foarte fragmentată. Pentru a facilita activitatea transfrontalieră și a spori gradul de transparență pentru consumatori, statele membre ar trebui să asigure publicarea normelor privind interesul general aplicabile pe teritoriile lor și ar trebui puse la dispoziția publicului atât un registru electronic unic, cât și informații referitoare la normele privind interesul general din toate statele membre aplicabile intermediarilor de asigurări și de reasigurări.

Miercuri, 26 februarie 2014

- (27) Colaborarea și schimbul de informații între autoritățile competente sunt esențiale pentru a proteja clienții și pentru a garanta soliditatea activităților de asigurare și reasigurare pe piața unică.
- (28) Sunt necesare proceduri extrajudiciare adecvate și eficace de contestație și de atac în statele membre pentru soluționarea litigiilor între intermediarii de asigurări sau întreprinderile de asigurare și clienți, prin utilizarea, după caz, a procedurilor existente. Ar trebui să fie disponibile proceduri extrajudiciare eficace de contestație și de atac pentru soluționarea litigiilor privind drepturile și obligațiile **prevăzute de prezenta directivă**, apărute între întreprinderi de asigurare sau persoane care vând sau care oferă produse de asigurare și clienți. **În cazul soluționării alternative a litigiilor (SAL), dispozițiile Directivei 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ ar trebui să fie obligatorii și în sensul prezentei directive.** Pentru a spori eficiența procedurilor de soluționare extrajudiciară a litigiilor care au ca obiect plângerile depuse de clienți, prezenta directivă ar trebui să prevadă obligativitatea întreprinderilor de asigurare sau a persoanelor care vând sau oferă produse de asigurare de a participa la procedurile de soluționare a litigiilor **și la deciziile care, la cerere explicită, pot fi obligatorii pentru intermediar și client**, deschise împotriva acestora de către clienți și care privesc drepturile și obligațiile instituite în temeiul prezentei directive. Astfel de proceduri de soluționare extrajudiciară a litigiilor ar trebui să urmărească soluționarea mai rapidă și mai puțin costisitoare a litigiilor între întreprinderile de asigurare sau persoanele care vând sau oferă produse de asigurare și clienți și degrevarea de sarcini a sistemului judiciar. ■

Fără a aduce atingere dreptului clienților de a introduce o acțiune în instanță, statele membre ar trebui să se asigure că entitățile de soluționare alternativă a litigiilor (SAL) care se ocupă de litigiile menționate în prezenta directivă cooperează pentru soluționarea litigiilor transfrontaliere. Statele membre ar trebui să încurajeze entitățile de soluționare alternativă a litigiilor care se ocupă de astfel de litigii să devină parte a **rețelei pentru reclamații privind serviciile financiare (Financial Services Complaints Network) (FIN-NET)**.

- (29) Lărgirea paletelor de activități pe care mulți intermediari de asigurări și multe întreprinderi de asigurare le desfășoară simultan a crescut potențialul de apariție a unor conflicte de interese între aceste activități diverse și interesele clienților lor. Prin urmare, este necesar ca statele membre să prevadă norme care să garanteze **abordarea intereselor** clientului.
- (30) Clienților ar trebui să li se furnizeze în avans informații clare cu privire la statutul persoanelor care vând produsul de asigurare. Este **recomandabil** să se introducă obligativitatea prezentării statutului pentru intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare din Europa. Aceste informații ar trebui să fie puse la dispoziția consumatorului în etapa precontractuală. Rolul lor este de a face cunoscută legătura dintre întreprinderea de asigurare și intermediar, dacă este cazul ■.
- (31) Pentru a reduce conflictele de interese dintre vânzătorul și cumpărătorul unui produs de asigurare, este necesar să se asigure o informare suficientă cu privire la remunerarea distribuitorilor de asigurări. ■ Intermediarul și angajatul intermediarului de asigurări sau al întreprinderii de asigurare ar trebui să aibă obligația de a informa, **la cerere**, clientul cu privire la **natura și sursa remunerației** lor, înainte de vânzare **și în mod gratuit**.
- (32) Pentru a furniza unui client informații comparabile privind serviciile de intermediere de asigurări furnizate indiferent dacă un client cumpără printr-un intermediar sau direct de la o întreprindere de asigurare și pentru a evita denaturarea concurenței prin încurajarea întreprinderilor de asigurare să vândă direct către clienți, mai degrabă decât prin intermediari, în încercarea de a evita respectarea cerințelor de informare, întreprinderile de asigurare ar trebui, de asemenea, să aibă obligația de a furniza informații clienților cu care acestea interacționează direct în prestarea de servicii de intermediere de asigurări cu privire la remunerația pe care o primesc pentru vânzarea de produse de asigurare.
- (32a) **În cazul în care taxele și stimulentele nu pot fi stabilite înainte de furnizarea serviciului de consultanță, modalitatea de calcul trebuie să fie prezentată în documentul privind serviciile principale într-un mod cuprinzător, clar și inteligibil, împreună cu costul cumulativ total și impactul consultanței asupra veniturilor cât mai curând posibil după furnizarea serviciului de consultanță clientului. Atunci când serviciul de consultanță de investiții este furnizat în mod constant, datele referitoare la costul consultanței de investiții, inclusiv la stimulente, trebuie să fie prezentate periodic și cel puțin o dată pe an. Totalitatea stimulentele plătite sau primite în perioada precedentă sunt făcute publice prin intermediul raportului periodic.**

⁽¹⁾ Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 63).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (32b) *Orice persoană care vinde produse de asigurare și care nu este creatorul produselor în cauză ar trebui să furnizeze micilor investitori, într-un document diferit privind serviciile principale, detalii cu privire la costurile și serviciile sale, în conformitate cu prezenta directivă și cu Directiva 2014/.../UE [MiFID], precum și informații suplimentare relevante necesare micilor investitori pentru a evalua dacă produsul de asigurare corespunde necesităților lor, informații care nu pot fi furnizate de creatorul produsului de investiții.*
- (32c) *Vânzarea produselor de asigurare este în beneficiul consumatorilor dacă aceasta se realizează prin diverse canale și intermediari a căror cooperare cu întreprinderile de asigurare ia diferite forme și cu condiția ca aceștia să aplice aceleași norme de protecție a consumatorilor și de transparență.*
- (33) Întrucât prezenta propunere are ca obiectiv sporirea protecției consumatorilor, unele dintre dispozițiile acesteia se aplică numai în relațiile „dintre întreprinderi și consumatori” („business to consumer” B2C), în special cele care reglementează normele de conduită profesională a intermediarilor de asigurări sau a altor comercianți de produse de asigurare.
-
- (34a) *Statele membre ar trebui să impună ca politicile aplicate de intermediarii de asigurări și de întreprinderile de asigurare în ceea ce privește remunerarea angajaților sau a reprezentanților lor să nu aducă atingere capacității acestora de a acționa în interesul superior al clienților. În cazul angajaților care oferă clienților consultanță cu privire la produsele cu componentă investițională bazate pe asigurare sau care vând astfel de produse clienților, statele membre ar trebui să le solicite intermediarilor de asigurări și întreprinderilor de asigurare să garanteze că remunerația acordată angajaților nu va afecta imparțialitatea acestora în ceea ce privește prezentarea de recomandări adecvate sau efectuarea unei vânzări corespunzătoare, sau furnizarea de informații corecte, clare și neînșelătoare. În astfel de situații, remunerarea nu ar trebui să depindă numai de țintele de vânzări sau de profitul societății provenit dintr-un anumit produs.*
- (35) Este **important** pentru client să știe dacă discută cu un intermediar care îi oferă consultanță în legătură cu produsele unei game largi de întreprinderi de asigurare sau cu produsele oferite de un număr specific de întreprinderi de asigurare.
- (36) Dată fiind dependența în creștere a consumatorilor de recomandările personale, este necesar să se includă o definiție a consultanței. **Calitatea consultanței este esențială și orice tip de consultanță ar trebui să reflecte caracteristicile personale ale clientului.** Înainte de a oferi consultanță, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare ar trebui să evalueze nevoile, **așteptările** și situația financiară a clientului. În cazul în care intermediarul declară că oferă consultanță în legătură cu produsele unei game largi de întreprinderi de asigurare, acesta trebuie să facă o analiză imparțială și ■ cuprinzătoare a **unui număr suficient de mare de produse de asigurare** disponibile pe piață. În plus, toți intermediarii de asigurări și toate întreprinderile de asigurare ar trebui să își motiveze sfaturile oferite **și să recomande produse de asigurare adecvate în funcție de preferințele, necesitățile, situația financiară și personală a clientului.**
- (37) Înainte de încheierea unui contract, inclusiv în cazul vânzărilor fără consultanță, consumatorul ar trebui să primească informațiile relevante despre produsul de asigurare care să îi permită să ia o decizie avizată. Intermediarul de asigurări ar trebui să ■ îi explice clientului principalele caracteristici ale produselor de asigurare pe care le vinde **și, prin urmare, ar trebui să le aloc angajaților săi timpul și resursele adecvate pentru ca aceștia să realizeze acest lucru.**
- (38) Ar trebui prevăzute norme uniforme pentru **a ușura** alegerea mijloacelor de transmitere a ■ informațiilor **prevăzute** către client, permițându-se utilizarea mijloacelor de comunicare electronice în cazurile adecvate, în funcție de circumstanțele tranzacției. Totuși, clientul ar trebui să aibă opțiunea de a primi informațiile pe hârtie. În vederea facilitării accesului consumatorului la informații, toate informațiile precontractuale **ar trebui să fie accesibile** cu titlu gratuit.
- (39) Este mai puțin necesar să se solicite ca astfel de informații să fie date în cazul în care clientul ■ urmărește să asigure sau să reasigure riscurile industriale și comerciale sau este un client profesional ■ .
- (40) Prezenta directivă ar trebui să specifice obligațiile minime pe care întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări ar trebui să le aibă atunci când furnizează informații clienților. Un stat membru ar trebui să poată menține sau adopta în acest domeniu dispoziții mai stricte care pot fi impuse intermediarilor de asigurări și întreprinderilor de asigurare care desfășoară activități de intermediere de asigurări pe teritoriul său, independent de dispozițiile

Miercuri, 26 februarie 2014

statului membru de origine, cu condiția ca aceste dispoziții mai stricte să respecte dreptul Uniunii, inclusiv Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. Un stat membru care propune să aplice și aplică dispoziții care reglementează activitatea intermediarilor de asigurări și vânzarea de produse de asigurare suplimentar față de cele prevăzute de prezenta directivă trebuie să se asigure că povara administrativă care rezultă din respectivele dispoziții este **limitată**.

- (41) Practicile de vânzare încrucișată fac parte din strategiile obișnuite **și judicioase** ale furnizorilor de servicii financiare de retail pe întreg teritoriul Uniunii. ■
- (41a) *Atunci când o asigurare este oferită împreună cu un alt serviciu sau produs ca parte a unui pachet sau pentru a condiționa o înțelegere sau un pachet, asigurarea respectivă face obiectul Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din ⁽²⁾. Prezenta directivă prevede, de asemenea, un set de măsuri de protecție pentru clienți care cumpără o asigurare ca parte a unui pachet. Statele membre pot impune autorităților naționale competente să adopte sau să mențină măsuri suplimentare pentru a aborda practicile de vânzare încrucișată care sunt în detrimentul consumatorilor.*
- (42) Contractele de asigurare care implică investiții sunt adesea oferite clienților ca potențiale alternative sau substitute pentru produsele de investiții care fac obiectul Directivei 2014/.../UE [MiFID]. Pentru asigurarea unei protecții adecvate a investitorilor și pentru a evita riscul de arbitraj de reglementare, este important ca produsele de investiții de retail (produse cu componentă investițională bazate pe asigurare, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind documentele cu informații cheie referitoare la produsele de investiții) să facă obiectul aceluiași norme de conduită profesională: acestea includ furnizarea de informații adecvate, cerințe de asigurare a caracterului adecvat al consultanței și restricții privind stimulentele, precum și cerințe de gestionare a conflictelor de interese și ■ restricții **suplimentare privind** remunerarea. Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) („AEVMP”), **înstituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului** ⁽³⁾ și ■ AEAPo ar trebui să colaboreze pentru a armoniza cât mai mult posibil normele de conduită profesională pentru produsele de investiții de retail care fac obiectul Directivei 2014/.../UE [MiFID] sau al prezentei directive, prin intermediul unor orientări. **Particularitățile produselor de asigurare generală ar trebui, totuși, să fie luate în considerare în aceste orientări. De asemenea, în conformitate cu principiul analog prevăzut în Directiva 2014/.../UE [MiFID], la punerea în aplicare a prezentei directive, la nivel național și în orientările comitetului comun, ar trebui să se ia în considerare un regim analog pentru întreprinderile de asigurare.** Pentru produsele cu componentă investițională bazate pe asigurare, **ar trebui să existe norme de conduită profesională consolidate care să se substituie** normelor conținute de prezenta directivă care se aplică ■ contractelor de asigurare generală ■. În consecință, persoanele care desfășoară activități de intermediere de asigurări în materie de produse cu componentă investițională bazate pe asigurare ar trebui să se conformeze ■ normelor sporite aplicabile **unor astfel de produse**.
- (42a) **Parlamentul European va încerca să asigure aliniere prezentei directive cu Directiva 2014/.../UE [MIFID II] pe parcursul negocierilor cu Consiliul. [AM 5]**
- (42b) **Prezenta directivă stabilește norme privind accesul la activitățile de intermediere de asigurări și de reasigurări și exercitarea acestor activități de către persoane fizice și juridice stabilite sau care doresc să se stabilească într-un stat membru. Dispozițiile prevăzute de alte instrumente ale Uniunii care decurg sau care completează aceste norme nu ar trebui să se aplice activităților de intermediere de asigurări și reasigurări.**
- (43) Pentru a asigura respectarea dispozițiilor prezentei directive de către întreprinderile de asigurare și persoanele care exercită activități de intermediere de asigurări și pentru a garanta faptul că acestea sunt supuse unui tratament similar pe întreg teritoriul Uniunii, statele membre ar trebui să fie obligate să prevadă sancțiuni și **alte** măsuri administrative care sunt eficace, proporționale și disuasive. În scopul promovării convergenței sancțiunilor și măsurilor,

⁽¹⁾ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

Miercuri, 26 februarie 2014

Comunicarea Comisiei din 8 decembrie 2010 privind consolidarea regimurilor de sancțiuni în sectorul serviciilor financiare conține o reexaminare a competențelor existente și a aplicării lor în practică. Prin urmare, sancțiunile și măsurile administrative prevăzute de statele membre ar trebui să respecte anumite cerințe esențiale cu privire la destinatari, criteriile care trebuie luate în considerare la aplicarea unei sancțiuni sau măsuri, publicare, **precum** și competențele principale de sancționare ■ .

- (44) În speță, autoritățile competente ar trebui să fie abilitate să impună sancțiuni pecuniare suficient de ridicate pentru a contracara avantajele care pot fi preconizate și care să fie disuasive chiar și pentru instituțiile mari și pentru managerii acestora.
- (45) Pentru a se asigura o aplicare consecventă a sancțiunilor în toate statele membre, în momentul stabilirii sancțiunilor sau a măsurilor administrative și a tipului și nivelului sancțiunilor administrative pecuniare, statele membre ar trebui să fie obligate să se asigure că autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante. **Cu toate acestea, statele membre nu sunt obligate să prevadă sancțiuni administrative dacă legislația națională prevede sancțiuni în cadrul sistemului de justiție penală.**
- (46) Pentru a întări efectul disuasiv asupra publicului larg și pentru a informa cu privire la încălcările normelor care ar putea fi în detrimentul protecției consumatorului, sancțiunile și măsurile impuse ar trebui să fie publicate, cu excepția anumitor circumstanțe bine definite. Pentru a garanta respectarea principiului proporționalității, sancțiunile și măsurile impuse ar trebui să fie publicate sub formă anonimă în situațiile în care publicarea lor ar aduce un prejudiciu disproporționat părților implicate.
- (47) Pentru a detecta posibilele încălcări ale normelor, autoritățile competente ar trebui să aibă competențele de investigare necesare și să instituie mecanisme eficiente pentru a încuraja raportarea încălcărilor potențiale sau reale **și care să asigure o protecție adecvată persoanelor care denunță astfel de încălcări. Cu toate acestea, prezenta directivă nu presupune ca statele membre să ofere autorităților administrative competența de a efectua anchete penale.**
- (48) Prezenta directivă ar trebui să facă trimitere atât la sancțiuni, cât și la măsuri administrative, indiferent de clasificarea acestora în categoria sancțiunilor sau a măsurilor în temeiul dreptului intern.
- (49) Prezenta directivă ar trebui să se aplice fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute de legislația statelor membre în materie de infracțiuni penale.
- (49a) **Informatorii aduc informații noi în atenția autorităților competente sprijinindu-le astfel în detectarea și sancționarea cazurilor de utilizare abuzivă a informațiilor privilegiate și de manipulare a pieței. Cu toate acestea, informarea poate fi descurajată de teama represaliilor sau din lipsa procedurilor adecvate pentru raportarea încălcărilor. Prezenta directivă ar trebui așadar să asigure existența unor proceduri corespunzătoare pentru a încuraja informatorii să înștiințeze autoritățile competente cu privire la posibilele încălcări ale prezentei directive și să le ofere protecție împotriva represaliilor. Statele membre ar trebui, de asemenea, să se asigure că schemele de informare pe care le aplică includ mecanisme prin care se oferă o protecție adecvată persoanei incriminate, în special având în vedere dreptul la protecția datelor cu caracter personal și procedurile prin care se asigură dreptul persoanei incriminate la apărare și dreptul acesteia de a fi ascultată înainte de adoptarea unei decizii care o privește, precum și dreptul la o cale de atac eficace în instanță împotriva unei decizii care o privește.**
- (50) În vederea realizării obiectivelor stabilite în prezenta directivă, Comisiei ar trebui să i se delege competența de a adopta acte legislative în conformitate cu articolul 290 din tratat în ceea ce privește ■ gestionarea conflictelor de interese, obligațiile de conduită profesională în ceea ce privește pachetele de produse de investiții de retail sub formă de asigurări, procedurile și formele de prezentare a informațiilor referitoare la sancțiuni. Este deosebit de important ca în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (51) Standardele tehnice în domeniul serviciilor financiare ar trebui să asigure o armonizare consecventă și o protecție corespunzătoare a consumatorilor din întreaga Uniune. ■ AEAP, ca organism cu înaltă specializare, **dar cu capacități limitate, ar putea avea drept sarcini doar elaborarea de proiecte de propuneri** care nu **necesită** alegeri strategice și **înaintarea acestor proiecte Parlamentului European și Comisiei.**

Miercuri, 26 februarie 2014

- (52) Prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolele 290 și 291 din TFUE și în conformitate cu articolele 10-15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 [...], Comisia ar trebui să adopte actele delegate prevăzute **în prezenta directivă** în ceea ce privește gestionarea conflictelor de interese, obligațiile de conduită profesională pentru pachetele de produse de investiții de retail sub formă de asigurări, precum și standardele tehnice de punere în aplicare și cu privire la procedurile și formele de prezentare a informațiilor referitoare la sancțiuni. Proiectele pentru aceste acte delegate și standarde tehnice de punere în aplicare ar trebui să fie elaborate de AEAO.
- (53) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului [...] ⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului [...] ⁽²⁾ reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată de către AEAO în temeiul prezentei directive, sub supravegherea Autorității Europene pentru Protecția Datelor.
- (54) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, consacrate în tratat.
- (55) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative ⁽³⁾, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (55a) **Autoritățile de supraveghere ale statelor membre ar trebui să dispună de toate mijloacele necesare pentru a asigura o desfășurare ordonată a activității intermediarilor de asigurări și a întreprinderilor de reasigurare în întreaga Uniune, indiferent dacă activitatea este desfășurată în conformitate cu dreptul de stabilire sau cu libertatea de a presta servicii. Pentru a asigura eficiența supravegherii, toate acțiunile întreprinse de autoritățile de supraveghere ar trebui să fie proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității unei întreprinderi de asigurare sau reasigurare, indiferent de importanța întreprinderii în cauză pentru stabilitatea globală a pieței.**
- (55b) **Prezenta directivă nu ar trebui să fie o povară prea mare pentru întreprinderile de asigurare mici și mijlocii. Unul dintre instrumentele pentru atingerea acestui obiectiv este reprezentat de aplicarea adecvată a principiului proporționalității. Acest principiu ar trebui să se aplice atât cerințelor impuse întreprinderilor de asigurare și reasigurare, cât și activității de exercitare a competențelor de supraveghere.**
- (56) În termen de **trei** ani de la data intrării în vigoare, ar trebui realizată o revizuire a prezentei directive, pentru a ține seama de evoluțiile pieței, precum și de evoluțiile din alte domenii ale dreptului Uniunii sau de experiențele statelor membre în aplicarea dreptului Uniunii, în special cu privire la produsele reglementate de Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾.
- (57) Directiva 2002/92/CE ar trebui, în consecință, abrogată .
- (58) Obligația de a transpune prezenta directivă în legislația națională ar trebui limitată la acele dispoziții care reprezintă o modificare de substanță a Directivei 2002/92/CE. Obligația de a transpune dispozițiile care rămân nemodificate decurge din Directiva 2002/92/CE.
- (59) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenele de transpunere în legislația națională a Directivei 2002/92/CE,

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, sub supravegherea autorităților competente din statele membre, în special a autorităților publice independente desemnate de statele membre (JO L 281, 23.11.1995, p.31).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽³⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

⁽⁴⁾ Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (JO L 235, 23.9.2003, p.10).

Miercuri, 26 februarie 2014

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă stabilește norme privind accesul la activitățile de intermediere de asigurări și reasigurări și exercitarea acestora de către persoane fizice și juridice stabilite sau care doresc să se stabilească într-un stat membru.
- (2) Prezenta directivă nu se aplică persoanelor care oferă servicii de intermediere pentru contracte de asigurare în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:
- (a) contractul de asigurare impune numai cunoașterea acoperirii oferite de asigurare;
 - (b) contractul de asigurare nu este un contract de asigurare de viață;
 - (c) contractul de asigurare nu acoperă niciun risc de răspundere civilă;
 - (d) principala activitate profesională a persoanei nu este intermedierea de asigurări.
 - (e) asigurarea este complementară bunurilor oferite de orice prestator, în cazul în care asigurarea respectivă oferă acoperire pentru riscul de defectare, pierdere sau avariere a bunurilor furnizate de prestatorul respectiv;
 - (f) valoarea primei anuale pentru contractul de asigurare, calculată pro-rata pentru a obține o valoare anuală nu depășește 600 EUR.
- (3) Prezenta directivă nu se aplică serviciilor de intermediere de asigurări și de reasigurări furnizate pentru riscuri și angajamente situate în afara Uniunii .

Prezenta directivă nu afectează legislația unui stat membru referitoare la activitatea de intermediere de asigurări și de reasigurări desfășurată de întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau de intermediari de asigurări și de reasigurări stabiliți într-o țară terță și care lucrează pe teritoriul acesteia în baza principiului libertății de a presta servicii, cu condiția garantării unui tratament egal pentru toate persoanele care desfășoară sau care sunt autorizate să desfășoare activități de intermediere de asigurări și de reasigurări pe piața respectivă.

Prezenta directivă nu reglementează activitățile de intermediere de asigurări sau de reasigurări desfășurate în țări terțe.

Statele membre informează Comisia cu privire la orice dificultăți de ordin general cu care se confruntă intermediarii de asigurări la stabilirea sau în desfășurarea activităților de intermediere de asigurări în orice țară terță.

(3a) Prezenta directivă garantează că se aplică același nivel de protecție și că consumatorul are posibilitatea de a beneficia de standarde comparabile. Prezenta directivă promovează condiții de concurență echitabile și o concurență în termeni de egalitate între intermediari, indiferent dacă aceștia au sau nu legătură cu o întreprindere de asigurare. Intermedierea produselor de asigurare este în beneficiul consumatorilor dacă aceasta se realizează prin diverse canale și intermediari a căror cooperare cu întreprinderile de asigurare ia diferite forme și cu condiția ca aceștia să aplice norme similare de protecție a consumatorilor. Statele membre trebuie să țină seama de acest aspect la punerea în aplicare a prezentei directive.

Articolul 2

Definiții

(1) În sensul prezentei directive:

1. „întreprindere de asigurare” înseamnă o întreprindere de asigurare **astfel cum este definită la articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului** ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

Miercuri, 26 februarie 2014

2. „întreprindere de reasigurare” înseamnă o întreprindere **de reasigurare astfel cum este definită la articolul 13 alineatul (4) din Directiva 2009/138/CE**;
3. „intermediere de asigurări” înseamnă orice activitate care constă în consultanță sau propunerea unor contracte de asigurare sau în desfășurarea altor acțiuni pregătitoare în vederea finalizării unor astfel de contracte, în încheierea unor astfel de contracte sau în asistență la gestionarea sau derularea unor astfel de contracte. **Activitățile de consultanță, propunere sau încheiere a unor contracte de asigurare** sunt considerate **intermediere de asigurări și în cazul în care sunt realizate de un angajat al unei întreprinderi de asigurare aflat în contact direct cu un client, fără intervenția unui intermediar de asigurări.**

Este considerată intermediere de asigurări furnizarea de informații privind unul sau mai multe contracte de asigurare în conformitate cu criteriile selectate de clienți pe un site web sau alte mijloace de comunicare și furnizarea unui clasament al produselor de asigurare, inclusiv comparații de preț și de produse, sau o reducere la o primă, în cazul în care clientul are posibilitatea de a încheia în mod direct un contract de asigurare la finalizarea procesului prin utilizarea unui site web sau a altor mijloace de comunicare.

Niciuna dintre următoarele activități nu este considerată intermediere de asigurări în sensul prezentei directive:

- (a) furnizarea ocazională de informații unui client în contextul unei alte activități profesionale, dacă furnizorul nu trece ulterior la acordarea de asistență unui client în vederea încheierii sau derulării unui contract de asigurare;
 - (b) simpla furnizare de date și informații despre potențiali titulari de polițe unor intermediari de asigurări sau unor întreprinderi de asigurare, nici simpla furnizare de informații despre produse de asigurare, un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurare unor potențiali titulari de polițe de asigurare.
4. „produs **cu componentă investițională bazat pe asigurare**” înseamnă un **produs de asigurare care oferă o valoare de scadență sau de răscumpărare, aceasta fiind expusă, parțial sau integral, direct sau indirect, fluctuațiilor pieței, cu excepția:**
 - (a) **produselor de asigurare generală, astfel cum sunt enumerate în anexa I la Directiva 2009/138/CE (Clase de asigurare generală);**
 - (b) **contractelor de asigurare de viață la care beneficiile menționate în contract sunt plătibile numai după deces sau în caz de incapacitate rezultată în urma unei vătămări, boli sau dizabilități;**
 - (c) **produselor de pensii, recunoscute, conform legislației naționale, ca având drept scop principal furnizarea unui venit investitorului în momentul pensionării și care îi conferă acestuia dreptul la anumite prestații;**
 - (d) **sistemelor de pensii ocupaționale recunoscute oficial și care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2003/41/CE sau al Directivei 2009/138/CE;**
 - (e) **produselor de pensii individuale în cazul cărora legea națională prevede o contribuție financiară din partea angajatorului, iar angajatorul sau angajatul nu poate alege produsul de pensii sau furnizorul;**
 5. „intermediar de asigurări” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, alta decât o întreprindere de asigurare **și alta decât un angajat al acesteia**, ce inițiază sau desfășoară, în schimbul unei remunerații, activități de intermediere de asigurări;
 6. „intermediere de reasigurări” înseamnă orice activitate care constă în consultanță sau propunerea unor contracte de **asigurare sau reasigurare** sau în desfășurarea altor acțiuni pregătitoare în vederea finalizării unor astfel de contracte, în încheierea unor astfel de contracte sau în asistență la gestionarea sau derularea unor astfel de contracte, în special în caz de solicitare de daune, **inclusiv** în cazul în care sunt realizate de o întreprindere de reasigurare fără intervenția unui intermediar de reasigurări.

Niciuna dintre următoarele activități nu este considerată intermediere de reasigurări în sensul prezentei directive:

- (a) furnizarea ocazională de informații în contextul unei alte activități profesionale, cu condiția ca scopul activității respective să nu fie acordarea de asistență unui client în vederea încheierii sau derulării unui contract de reasigurare;

Miercuri, 26 februarie 2014

(aa) **gestionarea solicitărilor unei societăți de reasigurări cu titlu profesional și compensarea pierderilor și expertiza de evaluare a solicitărilor de compensare;**

(b) simpla furnizare de date și informații despre potențiali titulari de polițe unor intermediari de reasigurări sau unor întreprinderi de reasigurare, nici simpla furnizare de informații despre produse de reasigurare, un intermediar de reasigurări sau o întreprindere de reasigurare unor potențiali titulari de polițe;

7. „intermediar de reasigurări” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, alta decât o întreprindere de reasigurare **sau angajații săi**, ce inițiază sau desfășoară, în schimbul unei remunerații, activități de intermediere de reasigurări;

8. „intermediar de asigurări legat” înseamnă orice persoană care desfășoară activități de intermediere de asigurări pentru o întreprindere de asigurare sau un intermediar de asigurări și în numele acesteia/acestui, **sau pentru mai multe întreprinderi/intermediari, dacă produsele de asigurare nu sunt în concurență și cu condiția să nu perceapă nici primele, nici sumele destinate clienților;** și care acționează sub răspunderea totală a acelor întreprinderi de asigurare sau intermediari de asigurări, cu condiția ca intermediarii de asigurări sub răspunderea cărora acționează persoana respectivă să nu acționeze ei înșiși sub răspunderea unei alte întreprinderi de asigurare sau a unui alt intermediar de asigurări;

Orice persoană care desfășoară activități de intermediere de asigurări pe lângă activitatea sa profesională principală este, de asemenea, considerată un intermediar de asigurări legat care acționează sub răspunderea uneia sau mai multor întreprinderi de asigurare pentru produsele fiecărei întreprinderi, în cazul în care asigurarea este complementară bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul acelei activități profesionale principale;

9. „consultanță” înseamnă furnizarea unei recomandări **personalizate** pentru un client, fie la cererea sa, fie la inițiativa întreprinderii de asigurare sau a intermediarului de asigurări;

10. „comision contingent” înseamnă o remunerație sub formă de comision **bazată** pe atingerea țintelor **sau a pragurilor** convenite **în prealabil** în materie de **volum al contractelor** aduse de intermediar respectivului asigurător;

11. „riscuri mari” **înseamnă riscuri mari astfel cum sunt** definite la articolul **13 punctul 27** din Directiva **2009/138/CE**;

12. „stat membru de origine” înseamnă:

(a) în cazul în care intermediarul este o persoană fizică, statul membru în care acesta are domiciliul;

(b) statul membru în care se află sediul său social în cazul în care intermediarul este o persoană juridică, sau statul membru în care se află sediul său central, în cazul în care în conformitate cu dreptul său intern acesta nu are sediu social;

13. „stat membru gazdă” înseamnă statul membru în care un intermediar de asigurări sau de reasigurări are o reprezentanță permanentă sau este stabilit permanent sau în care prestează servicii și care nu este statul său de origine;

14. „suport durabil” înseamnă suportul durabil definit la articolul 2 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;

■

16. „legături strânse” înseamnă o situație de genul celei menționate la articolul **13 punctul 7** din Directiva **2009/138/CE**;

17. „loc principal de desfășurare a activității” înseamnă locul de unde este gestionată activitatea principală;

⁽¹⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

Miercuri, 26 februarie 2014

18. „remunerație” înseamnă orice comision, onorariu, taxă sau alt tip de plată, inclusiv beneficiile economice **sau prestațiile în natură** de orice natură **și orice alte stimulente**, oferite sau date în legătură cu activitățile de intermediere de asigurări.
19. „**practică de legare**” înseamnă **oferirea sau vânzarea unui produs de asigurare în cadrul unui pachet împreună cu alte produse sau servicii auxiliare distincte, produsul de asigurare nefiind pus la dispoziția consumatorului în mod separat;**
20. „**practică de grupare**” înseamnă **oferirea sau vânzarea unui produs de asigurare în cadrul unui pachet, împreună cu alte produse sau servicii auxiliare distincte, atunci când produsul de asigurare este pus la dispoziția consumatorului și separat, însă nu neapărat cu aceleași clauze sau în aceleași condiții ca cele oferite la pachet, alături de alte servicii auxiliare;**

(20a) „**produs**” înseamnă un contract de asigurare care acoperă un risc sau mai multe;

20b. „**retail**” înseamnă neprofesionist.

(2) Pentru a garanta că se aplică același nivel de protecție și posibilitatea consumatorului de a beneficia de standarde comparabile, este esențial ca prezenta directivă să promoveze un mediu concurențial echitabil și o concurență în termeni egali între beneficiari, indiferent dacă sunt legați de o întreprindere de asigurări sau nu. La implementarea prezentei directive, statele membre țin cont de importanța promovării unor condiții de concurență echitabile și a unei concurențe în termeni de egalitate.

CAPITOLUL II

CERINȚE DE ÎNREGISTRARE

Articolul 3

Înregistrare

(1) Cu excepția situațiilor prevăzute la articolul 4, intermediarii de asigurări și de reasigurări sunt înregistrați la autoritatea competentă din statul membru de origine, **astfel cum este menționat la articolul 10 alineatul (2)**. Întreprinderile de asigurare **și reasigurare** înregistrate în statele membre în temeiul Directivei 73/239/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, al Directivei 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ și al Directivei 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ și angajații acestora nu au obligația de a se înregistra din nou în temeiul prezentei directive.

Fără a aduce atingere primului paragraf, statele membre pot prevedea posibilitatea ca întreprinderile de asigurare și de reasigurare, precum și alte organisme, să coopereze cu autoritățile competente pentru înregistrarea intermediarilor de asigurări și de reasigurări și pentru aplicarea cerințelor din articolul 8 acestor intermediari. În special, în cazul intermediarilor de asigurări legați între ei, aceștia pot fi înregistrați de către o întreprindere de asigurare, de către o asociație de întreprinderi de asigurare sau de către un intermediar de asigurări sau de reasigurări sub controlul unei autorități competente.

Statele membre pot să prevadă că, în cazul în care un intermediar de asigurări sau de reasigurări acționează sub răspunderea unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare înregistrate ori a unui intermediar de asigurări, **intermediarul de asigurări nu are obligația de a-i furniza autorității competente informațiile prevăzute la articolul (3) alineatul (7) literele (a) și (b) și entitatea de asigurare responsabilă se asigură că intermediarul de asigurări respectă condițiile de înregistrare și alte dispoziții** prevăzute în prezenta directivă. Statele membre pot dispune, de asemenea, ca persoana sau entitatea care își asumă responsabilitatea pentru intermediar să fie obligată să înregistreze acel intermediar.

⁽¹⁾ Prima Directivă 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă (JO L 228, 16.8.1973, p. 3).

⁽²⁾ Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață (JO L 345, 19.12.2002, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2005 privind reasigurarea și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 92/49/CEE ale Consiliului, precum și a Directivelor 98/78/CE și 2002/83/CE (JO L 323, 9.12.2005, p. 1).

Miercuri, 26 februarie 2014

Statele membre nu sunt obligate să aplice cerința prevăzută la primul și al doilea paragraf tuturor persoanelor fizice care lucrează într-o întreprindere de asigurare sau de reasigurare ori pentru un intermediar de asigurări sau de reasigurări înregistrat și care desfășoară activități de intermediere de asigurări sau de reasigurări.

Statele membre asigură înregistrarea persoanelor juridice și specifică de asemenea în registru numele persoanelor fizice din conducere care răspund de activitatea de intermediere.

(2) Statele membre pot institui mai multe registre pentru intermediarii de asigurări și de reasigurări, cu condiția să definească criteriile potrivit cărora se face înregistrarea intermediarilor.

Statele membre stabilesc un sistem de înregistrare online constând într-un singur formular de înregistrare disponibil pe un site web, care să fie ușor accesibil pentru intermediarii și întreprinderile de asigurări și care să poată fi completat direct online.

(3) Statele membre veghează la crearea unui punct unic de informare, care să permită un acces ușor și rapid la informațiile provenind de la aceste diverse registre care sunt create electronic și care sunt actualizate în permanență. Punctul de informare oferă de asemenea elementele de identificare ale autorităților competente din fiecare stat membru, prevăzute la alineatul (1) primul paragraf. Registrul indică în plus țara sau țările în care intermediarul își desfășoară activitatea în conformitate cu reglementările privind libertatea de stabilire sau libertatea de a presta servicii.

(4) AEAPO elaborează, publică pe site-ul său și actualizează permanent un registru electronic unic care conține intermediarii de asigurări și de reasigurări înregistrați care și-au notificat intenția de a desfășura activități transfrontaliere, în conformitate cu capitolul IV. Statele membre trebuie să furnizeze AEAPO informațiile relevante cu promptitudine pentru a-i permite să facă acest lucru. Acest registru trebuie să conțină un link către autoritatea competentă relevantă din fiecare stat membru. Registrul trebuie să conțină linkuri către site-urile web ale fiecărei autorități competente din statele membre și să poată fi accesat de pe aceste site-uri. **AEAPO are dreptul să acceseze datele stocate acolo. AEAPO și autoritățile competente au dreptul să modifice datele stocate. Persoanele vizate ale căror date cu caracter personal pot să fie stocate și să facă obiectul unui schimb au dreptul la acces și la informații adecvate.**

AEAPO creează un site internet care să conțină linkuri către fiecare punct unic de informare stabilit de statele membre în temeiul articolului 3 alineatul (3).

Statele membre veghează ca înregistrarea intermediarilor de asigurări – inclusiv a intermediarilor legați – și a intermediarilor de reasigurări să se facă sub rezerva îndeplinirii cerințelor profesionale prevăzute la articolul 8.

Statele membre veghează de asemenea ca intermediarii de asigurări – inclusiv intermediarii legați – și intermediarii de reasigurări care încetează să mai îndeplinească aceste cerințe să fie radiați **imediat** din registru. Validitatea înregistrării este revizuită periodic de autoritatea competentă. În cazul în care este necesar, statul membru de origine informează statul membru gazdă în legătură cu o astfel de radiere.

(5) Statele membre se asigură că autoritățile competente nu înregistrează un intermediar de asigurări sau de reasigurări decât dacă acesta întrunește cerințele prevăzute la articolul 8 **sau dacă un alt intermediar sau o altă întreprindere își va asuma responsabilitatea pentru a asigura că intermediarul îndeplinește aceste cerințe în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) paragraful 3.**

(5a) Intermediarii de asigurări și reasigurări înregistrați sunt autorizați să inițieze și să desfășoare activitatea de intermediere de asigurări și reasigurări în cadrul Uniunii în baza libertății de stabilire și a libertății de a presta servicii.

Un intermediar de asigurări își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii dacă acesta intenționează să încheie cu un deținător de poliță de asigurare, care își are domiciliul într-un stat membru diferit de statul membru în care este stabilit intermediarul de asigurări, un contract de asigurare care acoperă un risc existent într-un stat membru diferit de statul membru în care este stabilit intermediarul de asigurări.

Autoritățile competente pot elibera intermediarilor de asigurări și de reasigurări un document care să permită oricărei părți interesate să verifice, prin consultarea oricăruia dintre registrele prevăzute la alineatul (2) dacă aceștia sunt înregistrați legal.

Miercuri, 26 februarie 2014

Documentul trebuie să conțină cel puțin informațiile specificate la articolul 16 litera (a) **punctele (i) și (iii)** și litera (b) **punctele (i) și (iii)** și, în cazul unei persoane juridice, numele persoanei (persoanelor) fizice prevăzute la alineatul (1) al patrulea paragraf de la prezentul articol.

Statul membru cere ca documentul să fie returnat autorității competente care l-a eliberat în momentul în care intermediarul de asigurări sau de reasigurări respectiv încetează să mai fie înregistrat.

(6) Statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru ca cererile de includere în registru ale intermediarilor să fie tratate în termen de două luni de la data depunerii unei cereri complete, iar solicitantul să fie informat în cel mai scurt timp în privința deciziei.

Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de măsuri adecvate care să le permită să monitorizeze dacă intermediarii de asigurări și de reasigurări continuă să îndeplinească în orice moment cerințele de înregistrare conform prezentei directive.

(7) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente solicită, **drept condiție de înregistrare, dovezi cu privire la următoarele elemente de la intermediarii de asigurări și de reasigurări, alții decât intermediarii de asigurări legați și intermediarii pentru care o altă entitate de asigurare își asumă răspunderea de a asigura că intermediarul respectă aceste cerințe în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) al treilea paragraf.**

- (a) să furnizeze autorităților competente informații privind identitatea acționarilor sau a membrilor, indiferent dacă sunt persoane fizice sau juridice, care dețin o participație de peste 10 % și valoarea respectivelor participații;
- (b) să furnizeze autorităților competente informații privind identitatea persoanelor care au legături strânse cu intermediarul de asigurări sau de reasigurări;
- (c) să demonstreze în mod satisfăcător că participațiile sau legăturile strânse nu împiedică exercitarea eficientă a funcțiilor de supraveghere ale autorității competente.

Statele membre se asigură că autoritățile lor competente solicită intermediarilor de asigurări și reasigurări cărora li se aplică articolul 3 alineatul (7) să le informeze, fără întârziere nejustificată, atunci când informațiile prevăzute la articolul 3 alineatul (7) literele (a) și (b) se modifică.

(8) Statele membre se asigură că autoritățile competente refuză înregistrarea în cazul în care exercitarea efectivă a funcțiilor lor de supraveghere este împiedicată de acte cu putere de lege sau acte administrative ale unei țări terțe aplicabile uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice cu care intermediarul de asigurări sau de reasigurări are legături strânse ori de anumite dificultăți legate de aplicarea respectivelor acte cu putere de lege și acte administrative.

(8a) Statele membre pot prevedea ca persoanele care au exercitat activitatea de intermediere înainte de 1 ianuarie 2014, care au fost înregistrate și care au avut nivelul de formare și experiența cerute în prezenta directivă să fie în mod automat înscrise în registrul care urmează să fie creat, de îndată ce sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 4 alineatele (3) și (4).

CAPITOLUL III

PROCEDURA DE ÎNREGISTRARE SIMPLIFICATĂ – DECLARAREA ACTIVITĂȚILOR

Articolul 4

Procedura de declarare pentru furnizarea de activități auxiliare de intermediere de asigurări; gestionarea, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune și serviciile de evaluare a daunelor

(1) Cerințele de înregistrare prevăzute la articolul 3 nu se aplică unui intermediar de asigurări care desfășoară activități de intermediere de asigurări doar auxiliar, cu condiția ca activitățile sale să îndeplinească integral următoarele condiții:

- (a) activitatea profesională principală a intermediarului de asigurări nu este intermedierea de asigurări;
- (b) intermediarul de asigurări intermediază numai anumite produse de asigurare care sunt complementare unui produs sau unui serviciu și pe care le identifică în mod explicit în declarație;
- (c) produsele de asigurare în cauză nu cuprind asigurări de viață și nu acoperă riscurile de responsabilitate civilă, cu excepția cazului în care această acoperire este **complementară produsului sau serviciului pe care intermediarul îl oferă ca parte a activității sale profesionale principale;**

Miercuri, 26 februarie 2014

(ca) intermediarul își desfășoară activitatea sub responsabilitatea unui intermediar înregistrat.

■

(3) Orice intermediar de asigurări care face obiectul dispozițiilor de la prezentul articol alineatele (1) și (2) depune la autoritatea competentă din statul membru de origine o declarație prin care informează autoritatea competentă în legătură cu identitatea, adresa și activitățile sale profesionale.

(4) Intermediarii care fac obiectul dispozițiilor de la prezentul articol alineatele (1) și (2) fac obiectul dispozițiilor din capitolele I, III, IV, V, VIII, IX și de la articolele 15 și 16 din prezenta directivă.

(4a) Statele membre pot aplica cerințele de înregistrare menționate la articolul 3 pentru intermediarii de asigurări în sensul articolului 4, dacă consideră că acest lucru este necesar în interesul protecției consumatorilor.

CAPITOLUL IV

LIBERTATEA DE A PRESTA SERVICII ȘI LIBERTATEA DE STABILIRE

Articolul 5

Exercitarea libertății de a presta servicii

(1) Orice intermediar de asigurări sau reasigurări care intenționează să exercite pentru prima dată o activitate pe teritoriul unui alt stat membru, în baza libertății de a presta servicii, comunică următoarele informații autorității competente din statul său membru de origine.

- (a) numele, adresa și numărul de înregistrare al intermediarului;
- (b) statul sau statele membre în care intermediarul intenționează să își desfășoare activitatea;
- (c) categoria intermediarului și, dacă este cazul, numele oricărei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare reprezentate;
- (d) categoriile relevante de asigurare, dacă este cazul;
- (e) acte doveditoare ale cunoștințelor și abilităților profesionale.

(2) În termen de o lună de la primirea informațiilor menționate la alineatul (1), autoritatea competentă din statul membru de origine le transmite autorității competente din statul membru gazdă, care trebuie să confirme primirea lor fără întârziere. Statul membru de origine informează în scris intermediarul de asigurări sau reasigurări că informațiile au fost primite de către statul membru gazdă și că întreprinderea de asigurare sau de reasigurare își poate începe activitatea în statul membru gazdă.

La primirea informațiilor menționate la alineatul (1), statul membru gazdă acceptă experiența anterioară în activitatea de intermediere de asigurări sau de reasigurări, demonstrată pe baza documentelor de înregistrare sau declarare în statul membru de origine, drept dovadă a cunoștințelor și abilităților solicitate.

(3) Dovada înregistrării sau a declarării prealabile se face pe baza documentelor de înregistrare eliberate sau a declarației primite de către autoritatea sau organismul competent din statul membru de origine al solicitantului, pe care acesta din urmă trebuie să le prezinte statului membru gazdă, în sprijinul cererii depuse.

(4) În caz de modificare a oricăreia dintre informațiile comunicate în conformitate cu alineatul (1), intermediarul de asigurări sau de reasigurări anunță în scris autoritatea competentă din statul membru de origine, cu cel puțin o lună înainte de implementarea modificării respective. Autoritatea competentă din statul membru gazdă va fi, de asemenea, informată cu privire la această modificare de către autoritatea competentă din statul membru de origine de îndată ce este posibil și în termen de cel mult o lună de la data primirii informațiilor de către autoritatea competentă din statul membru de origine.

Miercuri, 26 februarie 2014

(4a) Un intermediar de asigurări sau de reasigurări înregistrat desfășoară o activitate de intermediere de asigurări în regimul „libertății de prestare de servicii” atunci când:

- (a) realizează activități de intermediere de asigurări sau reasigurări cu sau în favoarea unui titular de poliță care își are reședința sau este stabilit într-un alt stat membru decât statul membru de origine al intermediarului;**
- (b) orice risc ce trebuie asigurat este localizat într-un alt stat membru decât statul membru de origine al intermediarului;**
- (c) este în conformitate cu alineatele (1) și (4).**

Articolul 6

Exercitarea libertății de stabilire

(1) Statele membre solicită ca orice intermediar de asigurări sau de reasigurări care intenționează să își exercite libertatea de stabilire pentru a înființa o sucursală pe teritoriul unui alt stat membru să informeze în prealabil autoritatea competentă din statul său membru de origine și să îi comunice acesteia informațiile următoare:

- (a) numele, adresa și numărul de înregistrare (dacă este cazul) al intermediarului;
- (b) statul membru pe teritoriul căruia intenționează să înființeze o sucursală sau o reprezentanță permanentă;
- (c) categoria intermediarului și, dacă este cazul, numele oricărei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare reprezentate;
- (d) categoriile relevante de asigurare, dacă este cazul;
- (e) un program de activitate care să specifice activitățile de intermediere de asigurări sau de reasigurări care urmează a fi desfășurate și structura organizațională a unității, indicând, de asemenea, identitatea agenților, în cazul în care intermediarul are intenția de a-i utiliza;
- (f) adresa în statul membru gazdă de la care pot fi obținute documentele;
- (g) numele tuturor persoanelor responsabile cu conducerea unității sau a reprezentanței permanente.

(1a) Un intermediar de asigurări funcționează în temeiul libertății de stabilire dacă acesta realizează activități într-un stat membru gazdă pentru o perioadă nedeterminată printr-o prezență permanentă în statul membru respectiv.

(2) Cu excepția cazului în care autoritatea competentă din statul membru de origine are motive să considere că structura organizațională sau situația financiară a intermediarului de asigurări sau de reasigurări este necorespunzătoare, ținând seama de activitățile de intermediere avute în vedere, aceasta transmite autorității competente din statul membru gazdă informațiile menționate la alineatul (1) în termen de o lună de la primirea lor, iar cea din urmă trebuie să confirme primirea informațiilor fără întârziere. Statul membru de origine informează în scris intermediarul de asigurări sau reasigurări că informațiile au fost primite de către statul membru gazdă și că întreprinderea de asigurare sau de reasigurare își poate începe activitatea în statul membru gazdă.

(3) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru de origine refuză să comunice informațiile autorității competente din statul membru gazdă, aceasta își motivează refuzul față de intermediarul de asigurări sau de reasigurări în termen de o lună de la primirea tuturor informațiilor menționate la alineatul (1).

(4) În caz de modificare a oricăreia dintre informațiile comunicate în conformitate cu alineatul (1), intermediarul de asigurări sau de reasigurări anunță în scris autoritatea competentă din statul membru de origine, cu cel puțin o lună înainte de implementarea modificării respective. Autoritatea competentă din statul membru gazdă va fi, de asemenea, informată cu privire la această modificare de către autoritatea competentă din statul membru de origine de îndată ce este posibil și în termen de cel mult o lună de la data primirii informațiilor de către autoritatea competentă din statul membru de origine.

Articolul 7

Împărțirea competențelor între statul membru de origine și statul membru gazdă

(1) În cazul în care locul principal de desfășurare a activității unui intermediar de asigurări este situat în alt stat membru, atunci autoritatea competentă din acel stat membru poate conveni cu autoritatea competentă din statul membru de origine să acționeze ca și cum ar fi autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la obligațiile prevăzute în capitolele VI, VII și VIII din prezenta directivă. În eventualitatea unui astfel de acord, autoritatea competentă din statul membru de origine notifică intermediarul de asigurări și AEAPU fără întârziere.

Miercuri, 26 februarie 2014

(2) Autoritatea competentă din statul membru gazdă își asumă responsabilitatea de a garanta că serviciile furnizate de sucursală pe teritoriul său respectă obligațiile prevăzute în capitolele VI și VII și în măsurile adoptate în temeiul lor.

Autoritatea competentă din statul membru gazdă are dreptul de a examina modalitățile de stabilire a sucursalei și de a solicita acele modificări care sunt strict necesare pentru a-i permite autorității competente să impună respectarea obligațiilor prevăzute în capitolul VI și în capitolul VII și a măsurilor adoptate în temeiul lor în ceea ce privește serviciile sau activitățile oferite de sucursala stabilită pe teritoriul său.

(3) În cazul în care statul membru gazdă are motive să concluzioneze că un intermediar de asigurări sau de reasigurări care acționează pe teritoriul său în temeiul libertății de a presta servicii sau prin intermediul unei sucursale a încălcat o obligație prevăzută în prezenta directivă, acesta transmite constatările autorității competente din statul membru de origine, care ia măsurile adecvate. În cazurile în care, în pofida măsurilor luate de autoritatea competentă din statul membru de origine, un intermediar de asigurări sau de reasigurări continuă să acționeze într-un mod care prejudiciază evident interesele consumatorilor din statul membru gazdă sau buna funcționare a piețelor de asigurări și de reasigurări, intermediarul de asigurări sau de reasigurări trebuie să fie supus următoarelor măsuri:

- (a) autoritatea competentă din statul membru gazdă, după informarea autorității competente din statul membru de origine, ia toate măsurile adecvate necesare pentru a proteja consumatorii și buna funcționare a piețelor de asigurări și de reasigurări, inclusiv interzicând intermediarului de asigurări sau de reasigurări în cauză să inițieze noi tranzacții pe teritoriul său; autoritatea competentă din statul membru gazdă informează Comisia cu privire la astfel de măsuri în cel mai scurt timp;
- (b) autoritatea competentă din statul membru gazdă poate sesiza AEAPo și îi poate solicita asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010; în acest caz, AEAPo poate acționa în conformitate cu atribuțiile care i-au fost conferite prin respectivul articol în cazul unui dezacord între autoritatea competentă din statul membru gazdă și autoritatea competentă din statul membru de origine.

(4) Dacă autoritățile competente din statul membru gazdă constată că un intermediar de asigurări sau de reasigurări care are o reprezentanță pe teritoriul său încalcă actele cu putere de lege și normele administrative adoptate de acel stat membru în temeiul dispozițiilor din prezenta directivă și care conferă competențe autorităților competente din statul membru gazdă, autoritățile respective solicită intermediarului de asigurări sau de reasigurări să pună capăt acestei situații.

În cazurile în care, în pofida măsurilor luate de autoritatea competentă din statul membru gazdă, un intermediar de asigurări sau de reasigurări continuă să acționeze într-un mod care prejudiciază evident interesele consumatorilor din statul membru gazdă sau buna funcționare a piețelor de asigurări și de reasigurări, intermediarul de asigurări sau de reasigurări trebuie să fie supus următoarelor măsuri:

- (a) autoritatea competentă din statul membru gazdă, după informarea autorității competente din statul membru de origine, ia toate măsurile adecvate necesare pentru a proteja consumatorii și buna funcționare a piețelor, inclusiv interzicând intermediarului de asigurări sau de reasigurări în cauză să inițieze noi tranzacții pe teritoriul său; autoritatea competentă din statul membru gazdă informează Comisia cu privire la astfel de măsuri în cel mai scurt timp;
- (b) autoritatea competentă din statul membru gazdă poate sesiza AEAPo și îi poate solicita asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010; în acest caz, AEAPo poate acționa în conformitate cu atribuțiile care i-au fost conferite prin respectivul articol în cazul unui dezacord între autoritatea competentă din statul membru gazdă și autoritatea competentă din statul membru de origine.

CAPITOLUL V

ALTE CERINȚE ORGANIZATORICE

Articolul 8

Cerințe profesionale și organizatorice

(1) Intermediarii de asigurări și de reasigurări, precum și personalul întreprinderilor de asigurare care desfășoară activități de intermediare de asigurări trebuie să aibă cunoștințele și abilitățile corespunzătoare, astfel cum sunt acestea stabilite de statul membru de origine al intermediarului sau al întreprinderii, pentru a-și îndeplini sarcinile și îndatoririle în mod adecvat ■.

Miercuri, 26 februarie 2014

Statele membre se asigură că **personalul intermediarilor de asigurări și de reasigurări** și al întreprinderilor de asigurare **care desfășoară activități de intermediere de asigurări ca activitate profesională principală** își actualizează **periodic** cunoștințele și abilitățile **corespunzătoare activității pe care o desfășoară și pieței relevante**.

Pentru a garanta respectarea acestor dispoziții, trebuie îndeplinite condițiile vizând o dezvoltare profesională continuă și o formare suficientă și adecvată oferită personalului de cel puțin 200 de ore pe o perioadă de cinci ani, sau un număr proporțional de ore în cazul în care nu reprezintă activitatea lor principală. Statele membre publică, de asemenea, criteriile stabilite pentru ca personalul să îndeplinească cerințele privind competențele. Aceste criterii includ o listă de calificări recunoscute de statele membre.

În acest sens, statele membre instituie mecanisme de control, de evaluare și de certificare a cunoștințelor și a abilităților prin intermediul organismelor independente.

Statele membre **adaptează** condițiile cerute în materie de cunoștințe și abilități în funcție de activitatea specifică de intermediere de asigurări sau de reasigurări și de produsele intermediare, în special în cazul în care activitatea profesională principală a intermediarului este alta decât intermedierea de asigurări. **Statele membre pot prevedea că, în cazurile menționate în al doilea paragraf din articolul 3 alineatul (1) și în cazul personalului întreprinderilor de asigurare care desfășoară activități de intermediere de asigurări**, întreprinderea de asigurări sau intermediarul verifică dacă cunoștințele și abilitățile intermediarilor sunt în conformitate cu obligațiile prevăzute în primul paragraf din acest alineat și, dacă este necesar, oferă acestor intermediari formarea necesară, care să corespundă cerințelor legate de produsele pe care aceștia le vând.

Statele membre nu sunt obligate să aplice cerința prevăzută la primul paragraf din prezentul alineat tuturor persoanelor fizice care lucrează într-o întreprindere de asigurare sau pentru un intermediar de asigurări sau de reasigurări și care desfășoară activități de intermediere de asigurări sau de reasigurări. Statele membre veghează ca o proporție rezonabilă din persoanele aflate în structura de conducere a unor astfel de întreprinderi, care răspund de intermediere în materie de produse de asigurare și de reasigurare, precum și toate celelalte persoane direct implicate în intermedierea de asigurări și de reasigurări, să demonstreze cunoștințele și abilitățile necesare pentru îndeplinirea îndatoririlor lor.

(2) Intermediarii de asigurări și de reasigurări, precum și personalul întreprinderilor de asigurare care desfășoară activități de intermediere de asigurări trebuie să se bucure de o bună reputație. Ca un minim necesar, **cei implicați în mod direct în comercializarea sau vânzarea produsului** nu au cazier judiciar sau un alt document național echivalent pentru infracțiuni grave care au adus atingere proprietății sau pentru alte infracțiuni în domeniul financiar **.**

Statele membre pot permite, în conformitate cu dispozițiile celui de-al doilea paragraf din articolul 3 alineatul (1), ca întreprinderile de asigurare să verifice bunul renume al intermediarilor de asigurări.

Statele membre nu sunt obligate să aplice cerința prevăzută la primul paragraf din prezentul alineat tuturor persoanelor fizice care lucrează într-o întreprindere de asigurare sau pentru un intermediar de asigurări sau de reasigurări și care desfășoară activitatea de intermediere de asigurări și de reasigurări. Statele membre veghează ca structurile de conducere ale unor astfel de întreprinderi și orice membru al personalului direct implicat în intermedierea de asigurări și de reasigurări să îndeplinească această cerință.

(3) Intermediarii de asigurări și de reasigurări vor deține o asigurare de răspundere civilă profesională care să acopere întreg teritoriul Uniunii sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, în valoare de cel puțin **1 250 000 EUR** pentru fiecare solicitare de daune și în valoare globală de **1 850 000 EUR** pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, cu excepția cazului în care o astfel de asigurare sau garanție comparabilă le este pusă la dispoziție de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau de altă întreprindere în numele căreia intermediarul de asigurări sau de reasigurări acționează sau este împuternicit să acționeze sau dacă întreprinderea respectivă și-a asumat întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului.

(4) Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a proteja clienții în cazul incapacității intermediarului de asigurări de a transfera prima întreprinderii de asigurare sau de a transfera suma aferentă despăgubirii sau de a returna prima asiguratului.

Miercuri, 26 februarie 2014

Astfel de măsuri îmbracă una sau mai multe din următoarele forme:

- (a) dispoziții legale sau contractuale în conformitate cu care banii pe care clientul i-a plătit intermediarului sunt considerați a fi fost transferați întreprinderii, în vreme ce banii pe care întreprinderea de asigurări i-a plătit intermediarului nu sunt considerați a fi fost transferați clientului decât în momentul primirii lor efective de către acesta din urmă;
 - (b) cerința ca intermediarii de asigurări să aibă o capacitate financiară care în permanență să fie la nivelul de 4 % din suma primelor anuale încasate, cu condiția ca această sumă să fie de minimum **18 750** EUR;
 - (c) cerința ca banii clienților să fie transferați prin conturi client strict separate și ca aceste conturi să nu fie utilizate pentru a face plăți către alți creditori în caz de faliment;
 - (d) cerința constituirii unui fond de garanție.
- (5) Exercitarea activităților de intermediere de asigurări și de reasigurări impune ca cerințele profesionale prevăzute în prezentul articol să fie îndeplinite în permanență.
- (6) Statele membre pot adopta cerințe mai stricte decât cele prevăzute de prezentul articol sau pot prevedea cerințe suplimentare pentru intermediarii de asigurări și de reasigurări înregistrați pe teritoriul lor.

(7) AEAO revizuieste periodic sumele prevăzute la alineatele (3) și (4) pentru a ține seama de evoluția indicelui european al prețurilor de consum publicat de Eurostat. Prima revizuire are loc la cinci ani după intrarea în vigoare a prezentei directive, iar revizuirile ulterioare au loc din cinci în cinci ani.

AEAO elaborează proiecte de standarde de reglementare care adaptează valoarea de bază în euro menționată la alineatele (3) și (4) în funcție de procentul de variație al indicelui respectiv pentru perioada cuprinsă între intrarea în vigoare a prezentei directive și data primei revizuii sau între data ultimei revizuii și data noii revizuii, rotunjită până la cel mai apropiat număr întreg.

AEAO înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare în termen de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, iar revizuirile succesive la fiecare cinci ani de la data revizuirii anterioare.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(8) **Statele membre** specifică:

- (a) noțiunea de cunoștințe și abilități adecvate ale intermediarului **și ale angajaților întreprinderii de asigurare** atunci când aceștia desfășoară activități de intermediere de asigurări cu clienții săi, astfel cum sunt menționate la alineatul (1) din prezentul articol;
- (b) criteriile adecvate de determinare, în speță, a nivelului calificărilor profesionale, experienței și competențelor necesare pentru desfășurarea activității de intermediere de asigurări;
- (c) măsurile pe care intermediarii de asigurări și **angajații întreprinderilor** de asigurare le pot lua în mod rezonabil pentru a-și actualiza cunoștințele și competențele prin dezvoltare profesională continuă pentru a menține un nivel adecvat de performanță.

(8a) În cazul în care statul membru gazdă înregistrează un intermediar de asigurări care a obținut calificări profesionale sau experiență în alt stat membru, acesta ține cont de calificările profesionale și de experiență, având în vedere Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, precum și nivelul calificărilor, astfel cum este definit conform Cadrului european al calificărilor introdus de Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

⁽²⁾ Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind stabilirea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții (JO C 111, 6.5.2008, p. 1).

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 9

Publicarea normelor privind interesul general

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura publicarea corespunzătoare de către autoritățile lor competente a dispozițiilor relevante din legislația națională care protejează interesul general, aplicabile în cazul desfășurării activității de intermediere de asigurări și de reasigurări pe teritoriile lor.
- (2) Un stat membru care propune să aplice și aplică dispoziții care reglementează activitatea intermediarilor de asigurări și vânzarea de produse de asigurare suplimentar față de cele prevăzute de prezenta directivă se asigură că povara administrativă care rezultă din respectivele dispoziții este proporțională pentru protecția consumatorilor. Statul membru continuă să monitorizeze dispozițiile respective, pentru a se asigura că acestea rămân proporționale.
- (3) AEAPO prezintă o fișă informativă standardizată pentru normele privind interesul general care să fie completată de autoritățile competente din fiecare stat membru. Aceasta include linkurile către site-urile web ale autorităților competente unde se publică informațiile referitoare la norme privind interesul general. Aceste informații sunt actualizate de către autoritățile competente naționale în mod regulat și AEAPO pune la dispoziție aceste informații pe site-ul său web în limbile engleză, franceză și germană, cu toate normele naționale privind interesul general clasificate în diferite domenii de drept relevante.
- (4) Statele membre stabilesc un punct de contact unic responsabil cu furnizarea de informații referitoare la normele privind interesul general în respectivul stat membru. Un astfel de punct de contact ar trebui să fie o autoritate competentă adecvată.
- (5) AEAPO examinează într-un raport și informează Comisia în legătură cu normele privind interesul general publicate de către statele membre, astfel cum este prevăzut la prezentul articol în contextul bunei funcționări a prezentei directive și a pieței interne până la data de ... [trei ani de la data intrării în vigoare a directivei].

Articolul 10

Autorități competente

- (1) Statele membre desemnează autoritățile competente împuternicite să asigure punerea în aplicare a prezentei directive. Acestea informează Comisia în acest sens, indicând orice repartizare a respectivelor atribuții.
- (2) Autoritățile prevăzute la alineatul (1) sunt fie autorități sau organisme publice recunoscute în dreptul intern sau autorități publice abilitate în mod expres în acest sens prin legislația internă. Aceste autorități nu sunt întreprinderi de asigurare sau de reasigurare **sau asociații printre membrii cărora se numără în mod direct sau indirect întreprinderi de asigurare și reasigurare sau intermediari de asigurări sau reasigurări.**
- (3) Autoritățile competente dețin toate puterile necesare pentru a-și îndeplini funcțiile. În cazul existenței mai multor autorități competente pe teritoriul său, statul membru respectiv veghează ca aceste autorități să colaboreze strâns, astfel încât să își îndeplinească eficient îndatoririle.

Articolul 11

Schimbul de informații între statele membre

- (1) Autoritățile competente din diferitele state membre colaborează pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor prezentei directive.
- (2) Autoritățile competente realizează un schimb de informații cu privire la intermediarii de asigurări și de reasigurări, în cazul în care aceștia au făcut obiectul unei sancțiuni menționate în capitolul VIII, astfel de informații putând să determine radierea intermediarilor respectivi din registru. Autoritățile competente pot, de asemenea, să facă schimb de orice informații relevante la cererea uneia dintre ele.

Miercuri, 26 februarie 2014

(3) Toate persoanele care trebuie să primească sau să dezvăluie informații în legătură cu prezenta directivă sunt obligate să respecte secretul profesional, după cum prevede articolul 16 din Directiva 92/49/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ și articolul 15 din Directiva 92/96/CEE a Consiliului ⁽²⁾.

Articolul 12

Contestații

Statele membre veghează la elaborarea unor proceduri care să permită clienților și altor părți interesate, în special asociații ale consumatorilor, să depună contestații împotriva intermediarilor și întreprinderilor de asigurări și de reasigurări. În toate cazurile, astfel de contestații trebuie să primească răspuns.

Articolul 13

Soluționarea extrajudiciară a litigiilor

(1) **În conformitate cu Directiva .../.../UE a Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ și cu Regulamentul .../.../UE al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾**, statele membre asigură elaborarea unor proceduri corespunzătoare, eficace, imparțiale și independente de contestație și de atac pentru soluționarea extrajudiciară a litigiilor între intermediarii de asigurări și clienți, precum și între întreprinderile de asigurare și clienți recurgând la organele existente, după caz. Statele membre trebuie să se asigure, de asemenea, că toate întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări participă la procedurile extrajudiciare de soluționare a litigiilor, în cazul în care **procedura duce la decizia care pot fi obligatorii pentru intermediar sau pentru întreprinderea de asigurare, după cum este cazul, și pentru client.**

■

(2) Statele membre se asigură că aceste organisme cooperează la soluționarea litigiilor transfrontaliere.

(2a) **Statele membre se asigură că intermediarii de asigurări stabiliți pe teritoriul lor informează consumatorii cu privire la numele, adresa și site-ul internet al entităților SAL sub incidența cărora intră aceștia și care sunt competente să soluționeze eventualele litigii între ei și consumatori.**

(2b) **Intermediarii de asigurări stabiliți în Uniune care practică vânzarea de bunuri online sau transfrontaliere informează consumatorii cu privire la platforma SAL, dacă se aplică, și cu privire la adresa lor de e-mail. Accesul la aceste informații trebuie să fie simplu, direct, vizibil și permanent pe site-urile internet ale intermediarilor de asigurări și, dacă oferta este prezentată prin e-mail sau prin alt mesaj textual transmis prin mijloace electronice, în mesajul respectiv. Aceste informații includ un link către pagina principală a platformei SAL. De asemenea, intermediarii de asigurări informează consumatorii cu privire la platforma SAL atunci când clientul înaintează o reclamație către un intermediar de asigurare, către un sistem de tratare a reclamațiilor clienților gestionat de intermediarul de asigurare sau către un mediator din cadrul întreprinderii.**

(2c) **În cazul în care un client inițiază o procedură pentru soluționarea alternativă a litigiului prevăzută în legislația națională împotriva unui intermediar sau a unei întreprinderi de asigurare în ceea ce privește un litigiu privind drepturile și obligațiile prevăzute în prezenta directivă, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare are obligația de a participa la procedura respectivă.**

⁽¹⁾ Directiva 92/49/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 de coordonare a dispozițiilor legale, de reglementare și administrative privind asigurarea directă, alta decât asigurarea de viață, și de modificare a directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE (A treia directivă „asigurări altele decât de viață”) (JO L 228, 11.8.1992, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 92/96/CEE a Consiliului din 10 noiembrie 1992 de coordonare a dispozițiilor legale, de reglementare și administrative privind asigurarea directă de viață și de modificare a directivelor 79/267/CEE și 90/619/CEE (A treia directivă privind asigurarea de viață) (JO L 360, 9.12.1992, p. 1).

⁽³⁾ **Directiva .../.../UE a Parlamentului European și al Consiliului din ... privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Directiva privind SAL în materie de consum) (JO ...).**

⁽⁴⁾ **Regulamentul .../.../UE al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum (Regulamentul privind SOL în materie de consum) (JO ...).**

Miercuri, 26 februarie 2014

(2d) **În scopul aplicării prezentei directive, autoritățile competente cooperează între ele și cu entitățile responsabile pentru plângeri extrajudiciare și procedura de recurs menționată în prezentul articol și în măsura permisă de actele legislative al Uniunii în vigoare.**

Articolul 14

Restricții privind utilizarea intermediarilor

Statele membre veghează ca, **la utilizarea serviciilor prestate de intermediarii de asigurări și reasigurări stabiliți în Uniune**, întreprinderile de asigurare și de reasigurare și intermediarii să recurgă numai la serviciile de intermediere de asigurări și de reasigurări prestate de intermediarii de asigurări și de reasigurări înregistrați sau de persoanele prevăzute la articolul 1 alineatul (2) sau de persoanele care au încheiat procedura de declarare menționată la articolul 4.

CAPITOLUL VI

CERINȚE PRIVIND INFORMAȚIILE ȘI NORME DE CONDUITĂ PROFESIONALĂ

Articolul 15

Principiu general

(1) Statele membre solicită unui intermediar de asigurări sau unei întreprinderi de asigurare, atunci când desfășoară activități de intermediere de asigurări cu sau pentru clienți, să acționeze **întotdeauna** cu onestitate, corectitudine, **încredere, onoare** și profesionalism, astfel încât să răspundă cel mai bine intereselor clienților.

(2) Toate informațiile, inclusiv comunicările publicitare, adresate de către intermediarul de asigurări sau de întreprinderea de asigurare clienților sau clienților potențiali trebuie să fie corecte, clare și neînșelătoare. Informațiile publicitare sunt **întotdeauna** clar identificabile ca atare.

Articolul 16

Informații generale furnizate de intermediarul de asigurări sau de întreprinderea de asigurare

Statele membre stabilesc norme care să asigure că:

(a) înaintea încheierii oricărui contract de asigurare **sau, în cazul în care datele dezvăluite clienților referitoare la intermediar au suferit modificări semnificative, după încheierea contractului de asigurare**, intermediarii de asigurări – inclusiv cei legați – prezintă clienților următoarele informații:

- (i) identitatea și adresa sa, precum și faptul că este un intermediar de asigurări;
- (ii) dacă oferă sau nu orice tip de consultanță cu privire la produsele de asigurare comercializate;
- (iii) procedurile prevăzute la articolul 12 care permit clienților sau altor părți interesate să depună contestații împotriva intermediarilor de asigurări și de reasigurări și împotriva procedurilor extrajudiciare de contestație și de atac prevăzute la articolul 13;
- (iv) registrul în care a fost înscris și modalitățile prin care se poate verifica că este înscris; precum și
- (v) dacă intermediarul reprezintă clientul sau acționează pentru și în numele întreprinderii de asigurare;

(b) înaintea încheierii oricărui contract de asigurare, o întreprindere de asigurare trebuie să prezinte clienților următoarele informații:

- (i) identitatea și adresa sa, precum și faptul că este o întreprindere de asigurare;
- (ii) dacă oferă sau nu orice tip de consultanță cu privire la produsele de asigurare comercializate;
- (iii) procedurile menționate la articolul 12 care permit clienților sau altor părți interesate să depună contestații cu privire la întreprinderile de asigurare și cu privire la procedurile extrajudiciare de contestație și de atac menționate la articolul 13.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 17

Conflictele de interese și transparența

(1) Înainte de încheierea oricărui contract de asigurare, un intermediar de asigurări ■ îi furnizează clientului cel puțin următoarele informații:

- (a) orice participație, directă sau indirectă, reprezentând cel puțin 10 % din drepturile de vot sau din capitalul pe care îl deține la o anumită întreprindere de asigurare;
- (b) orice participație, directă sau indirectă, reprezentând cel puțin 10 % din drepturile de vot sau din capitalul intermediarului de asigurări, deținută de o anumită întreprindere de asigurare sau de întreprinderea mamă a unei anumite întreprinderi de asigurare;
- (c) în legătură cu contractul propus, dacă:
 - (i) consultanța pe care o oferă se bazează pe o analiză imparțială **și personalizată** sau
 - (ii) dacă are obligația contractuală să lucreze, în sectorul intermedierei de asigurări, exclusiv cu una sau mai multe întreprinderi de asigurare. În acest caz, intermediarul comunică numele întreprinderilor de asigurare respective sau
 - (iii) dacă nu are nicio obligație contractuală de a lucra, în sectorul intermedierei de asigurări, exclusiv cu una sau mai multe întreprinderi de asigurare și dacă nu oferă consultanță pe baza unei analize imparțiale **și personalizate**. În acest caz, intermediarul comunică numele întreprinderilor de asigurare cu care poate lucra și cu care lucrează efectiv;

■

(e) dacă în ceea ce privește contractul de asigurare, acesta lucrează:

- (i) pe baza unui onorariu, și anume remunerația plătită direct de client; sau
- (ii) pe baza unui comision de orice fel, și anume remunerația inclusă în prima de asigurare; sau
- (iii) pe baza unei combinații între punctele (i) și (ii);

■

(ea) *dacă, în ceea ce privește contractul de asigurare, sursa remunerației este:*

- (i) *titularul poliței;*
- (ii) *întreprinderea de asigurare;*
- (iii) *un alt intermediar de asigurări;*
- (iv) *o combinație între punctele (i), (ii) și (iii);*

Statele membre pot solicita informații suplimentare în conformitate cu articolul 17a;

■

(2) *Consumatorul are dreptul de a solicita informații suplimentare detaliate după cum este menționat la alineatul (1) litera (ea).*

(3) ■ *Întreprinderea de asigurare, atunci când vinde asigurări direct clienților, informează clientul cu privire la oricare remunerație variabilă primită de oricare dintre angajații săi pentru distribuirea și gestionarea respectivului produs de asigurare■.*

■

(5a) *În caz de conflicte de interese și pentru a stimula concurența loială, consumatorilor li se furnizează informații privind elemente cantitative relevante în ceea ce privește conceptele menționate la alineatul (1) litera (ea) și la alineatul (3) de la prezentul articol și în aceleași condiții. În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, AEAPo elaborează, cel târziu până la 31 decembrie 2015, și actualizează periodic orientări pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol.*

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 17a

Divulgarea informațiilor

Statele membre pot introduce sau menține pentru intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare cerințe suplimentare referitoare la divulgarea informațiilor privind cuantumul remunerației, al onorariilor, al comisioanelor sau al beneficiilor nepecuniare în legătură cu furnizarea de servicii de intermediere, cu condiția ca statul membru să sprijine condiții echitabile de concurență între toate canalele de distribuție, să nu denatureze concurența și să respecte legislația Uniunii și cu condiția păstrării proporționalității între sarcinile administrative rezultate și nivelul ținut de protecție a consumatorului.

Articolul 18

Consultanța și standardele aplicabile vânzărilor

(1) În cazul în care se oferă consultanță înainte de încheierea unui contract de asigurare, intermediarul de asigurări – inclusiv cei legați – sau întreprinderea de asigurare specifică pe baza informațiilor oferite de client:

- (a) cerințele și nevoile clientului respectiv;
- (b) motivele care au stat la baza consultanței acordate clientului referitor la un produs specific de asigurare.

(2) Detaliile menționate la alineatul 1 literele (a) și (b) sunt ajustate în funcție de complexitatea produsului de asigurare propus și de nivelul riscului financiar pentru client, indiferent de ruta de distribuție selectată.

(3) În cazul în care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare acordă consultanță pe baza unei analize imparțiale, acesta este obligat să ofere consultanța după ce a analizat imparțial un număr suficient de mare de contracte de asigurare disponibile pe piață, pentru a putea face o recomandare personală în interesul consumatorului, potrivit unor criterii profesionale, cu privire la contractul de asigurare care ar răspunde cel mai bine nevoilor clientului.

(4) Înainte de încheierea unui contract, indiferent dacă se acordă sau nu consultanță, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare furnizează clientului informațiile relevante despre produsul de asigurare, într-o formă ușor de înțeles, care să permită clientului să ia o decizie în cunoștință de cauză, ținând seama de complexitatea produsului de asigurare și de tipul de client. Informațiile sunt furnizate în cadrul unei fișe de informații standardizate, prin intermediul unui document cu informații referitoare la produs (DIP), într-un limbaj simplu. Acesta conține cel puțin următoarele informații:

- (a) informații cu privire la tipul de asigurare;
- (b) o descriere a riscurilor asigurate și a riscurilor excluse;
- (c) metodele de plată a primelor și durata plăților;
- (d) excluderi;
- (e) obligații la începutul contractului;
- (f) obligații pe durata contractului;
- (g) obligații în cazul solicitării de daune;
- (h) durata contractului, inclusiv data de începere și de încheiere a contractului;
- (i) metode de reziliere a contractului.

(4a) Alineatul (4) nu se aplică:

- (a) produselor de investiții astfel cum sunt definite la articolul 4a din Regulamentul .../.../UE al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾; sau

⁽¹⁾ Regulamentul .../.../UE al Parlamentului European și al Consiliului privind documentele cu informații cheie referitoare la produsele de investiții (JO ...).

Miercuri, 26 februarie 2014

(b) vânzării de produse de asigurare cu componentă investițională menționate la capitolul VII din prezenta directivă.

Articolul 19

Scutiri de la obligativitatea prezentării informațiilor și clauza de flexibilitate

(1) Informațiile prevăzute la articolele 16, 17 și 18 nu trebuie furnizate în cazul în care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare intermediază asigurarea unor riscuri mari, în cazurile de intermediere de către intermediari de reasigurări sau întreprinderi de reasigurare, ori în cazul clienților profesioniști, așa cum se precizează în anexă .

(2) Statele membre pot menține sau adopta dispoziții mai stricte cu privire la cerințele de informații prevăzute la articolele 16, 17 și 18, cu condiția ca aceste dispoziții să fie conforme dreptului Uniunii . Statele membre comunică AEAPo și Comisiei aceste dispoziții de drept intern.

(2a) Statele membre care mențin sau adoptă dispoziții mai stricte care se aplică intermediarilor de asigurări asigură că aceste dispoziții respectă principiile unui mediu concurențial echitabil și că sarcina administrativă care stă la baza acestor dispoziții este proporțională în raport cu beneficiile privind protecția consumatorilor.

(3) Pentru a institui un nivel ridicat de transparență pe toate căile adecvate, AEAPo veghează ca informațiile pe care le primește cu privire la dispozițiile de drept intern să fie, de asemenea, comunicate clienților, intermediarilor de asigurări și întreprinderilor de asigurare.

Articolul 20

Condiții privind informarea

(1) Toate informațiile care urmează să fie furnizate în conformitate cu articolele 16, 17 și 18 se comunică clienților:

(a) pe hârtie;

(b) cu claritate și precizie, într-un mod care să fie pe înțelesul clientului; precum și

(c) într-o limbă oficială a statului membru în care este situat riscul ori a statului membru în care se asumă angajamentul sau în orice altă limbă agreată de părți. Informațiile sunt furnizate gratuit.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), informațiile menționate la articolele 16, 17 și 18 pot fi furnizate clientului folosind unul dintre următoarele mijloace de comunicare:

(a) un alt suport durabil decât hârtia, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (4); sau

(b) prin intermediul unui site web, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (5).

(3) Totuși, în cazul în care informațiile prevăzute la articolele 16, 17 și 18 sunt furnizate utilizând un suport durabil altul decât hârtia sau prin intermediul unui site web, o copie imprimată trebuie să fie furnizată clientului la cerere și în mod gratuit.

(4) Informațiile menționate la articolele 16, 17 și 18 pot fi furnizate utilizând un suport durabil altul decât hârtia dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) utilizarea suportului durabil este adecvată în contextul activității desfășurate între intermediar sau întreprinderea de asigurare și client; precum și

(b) clientului i s-a oferit posibilitatea de a alege între informații pe suport de hârtie și pe suport durabil, și acesta l-a ales pe cel din urmă.

(5) Informațiile menționate la articolele 16, 17 și 18 pot fi furnizate prin intermediul unui site web dacă se adresează personal clientului sau dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) furnizarea informațiilor menționate la articolele 16, 17 și 18, prin intermediul unui site web este adecvată în contextul activității desfășurate între intermediar sau întreprinderea de asigurare și client;

(b) clientul și-a dat acordul cu privire la furnizarea informațiilor menționate la articolele 16, 17 și 18 prin intermediul unui site web;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (c) clientului i-au fost transmise pe cale electronică adresa site-ului web și locul de pe site unde pot fi accesate informațiile menționate la articolele 16, 17 și 18;
- (d) se garantează că informațiile menționate la articolele 16, 17 și 18 rămân accesibile pe site-ul web pe toată perioada care este în mod rezonabil necesară clientului pentru a le consulta.
- (6) În sensul alineatului (4) și (5), furnizarea de informații utilizând un suport durabil altul decât hârtia sau un site web se consideră adecvată în contextul activității desfășurate între intermediar sau întreprinderea de asigurare și client, dacă există dovezi că respectivul client are acces la internet în mod regulat. Furnizarea de către client a unei adrese de e-mail în scopul activității respective este considerată o astfel de dovadă.
- (7) În cazul vânzării prin telefon, informațiile furnizate în prealabil clientului trebuie să fie în conformitate cu normele UE aplicabile comercializării la distanță a serviciilor financiare pentru consumatori. În plus, **după ce clientul a ales să obțină informații pe un alt suport decât cel de hârtie în conformitate cu alineatul (4)**, informațiile sunt furnizate clientului în conformitate cu alineatul (1) sau (2) imediat după încheierea contractului de asigurare.

I

Articolul 21a

Practici de legare și de grupare

- (1) *Atunci când o asigurare este oferită împreună cu un alt serviciu sau produs auxiliar ca parte a unui pachet sau a aceluiași acord sau pachet, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare informează clientul și îi oferă posibilitatea să cumpere diferitele componente împreună sau separat și furnizează dovezi separate privind primele sau prețul fiecărei componente. Aceasta nu exclude intermedierea de produse de asigurare cu niveluri diferite de acoperire de asigurare sau politici de asigurări multiple împotriva riscurilor.*
- (2) *Atunci când este posibil ca riscurile ce rezultă dintr-un astfel de acord sau pachet oferit unui client să fie diferite de riscurile asociate cu componentele luate separat, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare furnizează, la solicitarea clientului, o descriere adecvată a diferitelor componente ale acordului sau pachetului, precum și modul în care această interacțiune modifică riscurile.*
- (3) *AEAPO, în cooperare cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) și cu AEVMP, prin intermediul Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere elaborează până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive] și actualizează periodic orientări pentru evaluarea și supravegherea practicilor de vânzare încrucișată, indicând, în speță, situațiile în care practicile de vânzare încrucișată nu respectă dispozițiile articolului 15 alineatul (1).*
- (4) *Statele membre garantează că, în cazul în care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare furnizează consultanță, acesta sau aceasta se asigură că pachetul total de produse de asigurare răspunde cerințelor și nevoilor clientului.*
- (5) *Statele membre pot menține sau adopta măsuri suplimentare mai stricte sau pot interveni de la caz la caz, pentru a interzice vânzarea unei asigurări împreună cu un alt serviciu sau produs ca parte a unui pachet sau ca o condiție a aceluiași acord sau pachet atunci când pot demonstra că astfel de practici sunt în detrimentul consumatorilor.*

Miercuri, 26 februarie 2014

CAPITOLUL VII

CERINȚE SUPLIMENTARE ÎN MATERIE DE PROTECȚIA CONSUMATORULUI PRIVIND PRODUSELE DE ASIGURARE CU COMPONENTĂ INVESTIȚIONALĂ

Articolul 22

Domeniu de aplicare

Prezentul capitol aplică cerințe suplimentare **față de cele menționate la articolele 15, 16, 17 și 18 activităților** de intermediere de asigurări, în cazul în care aceste activități privesc vânzarea de produse cu componentă investițională **bazate pe** asigurare de către:

- (a) un intermediar de asigurări;
- (b) o întreprindere de asigurare.

Articolul 23

Conflicte de interese

(1) Statele membre solicită ca intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare să ia toate măsurile necesare pentru identificarea conflictelor de interese dintre ei, inclusiv managerii și angajații lor, intermediarii de asigurări legați sau orice altă persoană legată în mod direct sau indirect de ei printr-o relație de control și clienții lor, sau dintre un client și altul, care apar în cursul desfășurării **oricăror activități** de intermediere de asigurări.

(2) În cazul în care **dispozițiile organizatorice și administrative** luate de intermediarul de asigurări sau de întreprinderea de asigurare în conformitate cu articolele 15, 16 și 17 nu sunt suficiente pentru a garanta, cu o certitudine rezonabilă, că va fi evitat riscul de a aduce atingere intereselor **clientului**, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare prezintă clientului în mod clar natura generală **și** sursele conflictelor de interese, **după cum este cazul**, înainte de a întreprinde acțiuni în numele **acestuia**.

(2a) **Divulgarea menționată la alineatul (2):**

- (a) **este efectuată pe un suport durabil; și**
- (b) **include detalii suficiente, având în vedere natura clientului, pentru a-i permite acestuia să ia decizii în cunoștință de cauză în ceea ce privește activitățile de intermediere de asigurări, în contextul în care apare conflictul de interese.**

(3) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 33, pentru **■** :

- (a) **a preciza** măsurile **■** pe care intermediarii de asigurări **sau** întreprinderile de asigurare le pot lua în mod rezonabil pentru a identifica, a preveni, a gestiona și a face publice conflictele de interese atunci când **desfășoară** activități de intermediere de asigurări;
- (b) **a stabili** criteriile corespunzătoare pentru determinarea tipurilor de conflicte de interese a căror existență poate aduce atingere intereselor clienților sau clienților potențiali ai intermediarului de asigurări sau ai întreprinderii de asigurare.

Articolul 24

Principii generale și informarea clienților

(1) Statele membre **garantează că**, atunci când desfășoară activități de intermediere de asigurări **■**, un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurări **acționează** cu onestitate, corectitudine și profesionalism, în interesul clienților și **respectă**, în special, principiile stabilite la prezentul articol și la articolul 25.

(2) Toate informațiile, inclusiv comunicările publicitare, adresate de către intermediarul de asigurări sau de întreprinderea de asigurare clienților sau clienților potențiali trebuie să fie corecte, clare și neînșelătoare. Comunicările publicitare trebuie să fie clar identificabile ca atare.

Miercuri, 26 februarie 2014

- (3) Clienților sau clienților potențiali li se furnizează informații adecvate cu privire la:
- (a) intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare și serviciile sale: atunci când se oferă consultanță, informațiile trebuie să precizeze dacă serviciile de consultanță sunt furnizate în mod independent și dacă se bazează pe o analiză mai amplă sau mai restrânsă a pieței și trebuie să indice dacă intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare va furniza clientului o evaluare continuă a adecvării produsului **cu componentă investițională bazat pe asigurare recomandat clienților**;
 - (b) produsele **cu componentă investițională bazate pe** asigurare și strategiile de investiții propuse: aceste informații ar trebui să includă orientări și avertizări adecvate privind riscurile inerente investiției în **aceste instrumente** sau anumitor strategii de investiții; ■
 - (ba) *toate costurile și cheltuielile aferente intermediarii de asigurări sau serviciile auxiliare care trebuie să includă costurile consilierii, după caz, costurile instrumentului financiar recomandat sau prezentat spre vânzare clientului și modul în care clientul poate plăti, inclusiv plățile către terți.* [AM 8]

(3a) *Informațiile privind toate costurile și cheltuielile, inclusiv costurile și cheltuielile asociate serviciului de intermediere și produsului de asigurare care nu sunt provocate de materializarea riscului de piață subiacent sunt agregate pentru a permite clientului să înțeleagă care este costul global și efectul cumulativ asupra profitabilității investiției și, la cererea clientului, o defalcare detaliată. Atunci când este posibil, aceste informații sunt furnizate clientului în mod periodic, cel puțin anual, pe durata investiției.*

Informațiile la care se face referire la primul paragraf și la alineatul (6a) se furnizează într-o formă ușor de înțeles și astfel încât clienții sau clienții potențiali să poată înțelege natura serviciului de investiții sau a tipului specific de produs de asigurare cu componentă investițională propus, precum și riscurile aferente acestora și, prin urmare, să poată lua decizii în materie de investiții în cunoștință de cauză. Statele membre pot dispune ca aceste informații să fie furnizate într-o formă standardizată. [AM 9]

(4) Informațiile menționate la **alineatele (2) și (3)** ar trebui furnizate într-o formă ușor de înțeles, în așa fel încât clienții sau clienții potențiali să fie în mod rezonabil în măsură să înțeleagă natura și riscurile tipului de **produs cu componentă investițională bazat pe** asigurare specific care le este oferit și, prin urmare, să ia decizii de investiții în cunoștință de cauză. Aceste informații pot fi furnizate într-un format standardizat **în conformitate cu articolul 18 alineatul (4).**

(5) **Statele membre solicită ca**, atunci când intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare informează clientul că îi oferă consultanță în materie de asigurări în mod independent, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare **să informeze clientul cu privire la natura remunerației primite în legătură cu respectivul contract de asigurare:**

(a) **gama de produse de asigurare pe baza căreia se va baza recomandarea și, în special, dacă gama este limitată la produsele de asigurare emise sau furnizate de entități care au legături strânse cu intermediarul care reprezintă clientul;**

(5a) *În afară de aceasta, statele membre pot interzice sau restricționa suplimentar oferirea sau acceptarea de taxe, comisioane ori beneficii nepecuniare de la terți în legătură cu oferirea consultanței în materie de asigurări. Măsurile respective pot prevedea obligația ca taxele, comisioanele sau beneficiile nepecuniare în cauză să îi fie returnate clientului sau deduse din onorariul plătit de client.*

În plus, statele membre pot să solicite ca, în cazul în care un intermediar informează clientul că serviciul de consultanță este prestat în mod independent, intermediarul să evalueze un număr suficient de mare de produse de asigurare disponibile pe piață, care sunt suficient de diversificate în ceea ce privește tipul și emitenții acestora sau furnizorii de produse, pentru a se asigura că obiectivele clientului pot fi atinse în mod adecvat și nu sunt limitate la produsele de asigurare emise sau furnizate de entitățile care au legături strânse cu intermediarul ■.

(5b) *Un intermediar de asigurări menține și aplică dispoziții organizatorice și administrative eficiente, în vederea adoptării tuturor măsurilor rezonabile destinate a preveni prejudicierea intereselor clienților săi de conflicte de interese, astfel cum sunt definite la articolul 23.*

Miercuri, 26 februarie 2014

O societate de asigurări care produce instrumente financiare pentru a le comercializa clienților săi menține, operează și revizuieste un proces pentru aprobarea fiecărui produs de asigurare sau a adaptărilor importante ale produselor de asigurări existente, anterior comercializării sau distribuirii către clientelă.

Procesul de aprobare a produsului prevede o piață-țintă clară de clienți finali în rândul categoriei relevante de clienți, pentru fiecare produs, și asigură că toate riscurile relevante aferente sunt evaluate și că strategia de distribuire avută în vedere este coerentă cu piața-țintă respectivă.

Societatea de asigurări revizuieste periodic instrumentele financiare furnizate sau comercializate, ținând cont de orice eveniment ce ar putea afecta riscul potențial la adresa pieței-țintă identificate, evaluând dacă produsul respectă în continuare necesitățile pieței-țintă și dacă strategia de distribuire este în continuare adecvată. [AM 11]

(6) AEVMP elaborează, până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], orientări pentru evaluarea și supravegherea practicilor de vânzare încrucișată, indicând în special situațiile în care practicile de vânzare încrucișată nu sunt compatibile cu obligațiile prevăzute la alineatul (1), și actualizează periodic aceste orientări.

■

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33 pentru a **specifica principiile pe care** intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare **trebuie să le respecte** atunci când desfășoară activități de intermediere de asigurări cu clienții lor. Aceste acte delegate țin seama de următoarele:

- (a) natura ■ serviciilor oferite sau furnizate clientului sau clientului potențial, ținând seama de tipul, obiectul, amploarea și frecvența tranzacțiilor;
- (b) natura produselor oferite sau avute în vedere, incluzând diferite tipuri de produse **cu componentă investițională bazate pe** asigurare.

Articolul 25

Evaluarea caracterului adecvat și corespunzător și raportarea către clienți

(1) Atunci când oferă consultanță, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare obține informațiile necesare privind cunoștințele și experiența clientului sau a clientului potențial în domeniul **de investiții** relevant pentru tipul respectiv de produs ■, în ceea ce privește situația financiară și obiectivele investiționale ale clientului sau clientului potențial, **pentru a permite intermediarului de asigurări sau întreprinderii de asigurare** ■ să recomande **clientului sau clientului potențial activități de intermediere de asigurări sau produse cu componentă investițională bazate pe** asigurare corespunzătoare pentru client sau potențialul client.

(2) Statele membre se asigură că intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare, atunci când **desfășoară activități de intermediere de asigurări altele decât cele menționate la alineatul (1)**, cer clientului sau potențialului client să furnizeze informații privind cunoștințele și experiența **acestuia** în domeniul de investiții relevant pentru tipul respectiv de produs **cu componentă investițională bazat pe asigurare** oferit sau solicitat, astfel încât să permită intermediarului de asigurări sau întreprinderii de asigurare să evalueze dacă **activitatea de intermediere de asigurări sau produsul bazat pe** asigurare vizat este adecvat pentru client.

În cazul în care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare consideră, pe baza informațiilor primite în conformitate cu paragraful anterior, că produsul **cu componentă investițională bazat pe asigurare** nu este adecvat pentru client sau potențialul client, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare avertizează clientul sau potențialul client. Acest avertisment poate fi furnizat într-un format standardizat.

În cazul în care clienții sau potențialii clienți nu furnizează informațiile menționate la primul paragraf sau în cazul în care aceștia furnizează informații insuficiente în ceea ce privește cunoștințele și experiența lor, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare îi avertizează că ■ **nu sunt** în măsură să determine dacă ■ produsul **cu componentă investițională bazat pe asigurare** vizat este adecvat pentru ei. Acest avertisment poate fi furnizat într-un format standardizat.

(2a) *Statele membre pot permite intermediarilor de asigurări sau întreprinderilor de asigurare, atunci când prestează activități de intermediere de asigurări ce constau doar din executarea comenzilor clientului, să presteze aceste activități clienților lor fără a fi necesară obținerea informațiilor sau fără a face determinarea prevăzută la alineatul (2), atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:*

Miercuri, 26 februarie 2014

(a) *activitățile vizează unul dintre următoarele produse cu componentă investițională bazate pe asigurare:*

(i) *contracte care prevăd expunerea investițiilor doar la instrumentele financiare considerate a fi ne complexe potrivit Directivei .../.../UE [MiFID] și nu includ o structură care face dificilă înțelegerea de către client a riscurilor implicate; sau*

(ii) *alte investiții ne complexe bazate pe asigurări în sensul prezentului alineat;*

(b) *activitatea de intermediere de asigurări se efectuează la inițiativa clientului sau a potențialului client;*

(c) *clientul sau potențialul client a fost informat în mod clar, într-un format standardizat sau nu, cu privire la faptul că, la prestarea acestei activități de intermediere de asigurări, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare nu are obligația de a evalua dacă produsul cu componentă investițională bazat pe asigurare sau activitatea de intermediere de asigurări prestată sau oferită este adecvată și că, prin urmare, el nu beneficiază de protecția aferentă normelor relevante de conduită profesională;*

(d) *intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare îndeplinește obligațiile prevăzute la articolul 23.*

(3) Intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare întocmește un dosar incluzând **documentul** sau **documentele încheiate** între intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare și client, în care sunt enunțate drepturile și obligațiile părților, precum și celelalte condiții în care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare **vor desfășura activități de intermediere de asigurări** pentru client. Drepturile și obligațiile părților la contract pot fi stipulate prin trimiteri la alte documente sau texte juridice.

(4) ■ Intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare **furnizează clientului** rapoarte adecvate privind **activitatea de intermediere de asigurări prestată**. Aceste rapoarte includ comunicări periodice către clienți, luând în considerare tipul și complexitatea produselor **cu componentă investițională bazate pe asigurare** în cauză și natura **activității de intermediere de asigurări prestată pentru client** și includ, după caz, costurile asociate **activităților** efectuate în numele clientului. ■

Atunci când oferă consultanță, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare furnizează clientului, înainte ca produsul cu componentă investițională bazat pe asigurare să fie convenit cu acesta, o declarație pe suport durabil privind caracterul adecvat, specificând consultanța acordată și modul în care aceasta corespunde preferințelor, obiectivelor și celorlalte caracteristici ale clientului.

În cazul în care acordul este încheiat prin intermediul unui mijloc de comunicare la distanță, care împiedică furnizarea prealabilă a evaluării privind caracterul adecvat, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare poate furniza respectiva declarație scrisă pe un suport durabil imediat după ce clientul își asumă obligații în temeiul unui acord.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33 pentru a **specifica principiile pe care** intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare **trebuie să le respecte** atunci când desfășoară activități de intermediere de asigurări cu clienții lor. Aceste acte delegate **țin seama de următoarele:**

(a) natura ■ serviciilor oferite sau furnizate clientului sau clientului potențial, ținând seama de tipul, obiectul, amploarea și frecvența tranzacțiilor;

(b) natura produselor oferite sau avute în vedere, inclusiv diversele tipuri de **instrumente financiare și depozite bancare menționate la articolul 1 alineatul (2) din Directiva .../.../UE [MiFID];**

(ba) **tipul de client sau de client potențial (client obișnuit sau profesional).**

(5a) **AEVMP elaborează, până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], orientări pentru evaluarea produselor cu componentă investițională bazate pe asigurare care includ o structură care face dificilă înțelegerea de către client a riscurilor implicate în conformitate cu alineatul (3) litera (a), și actualizează periodic aceste orientări..**

Miercuri, 26 februarie 2014

CAPITOLUL VIII

SANȚIUNI ȘI ALTE MĂSURI

Articolul 26

Sanțiuni și alte măsuri administrative

- (1) Statele membre se asigură că sancțiunile și măsurile lor administrative sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare.
- (2) Statele membre se asigură că, în cazul în care le revin obligații întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare sau intermediarilor de asigurări sau de reasigurări, în cazul unei încălcări, pot fi aplicate sancțiuni și alte măsuri administrative membrilor personalului lor de conducere, precum și oricărei alte persoane fizice sau juridice responsabile, în conformitate cu legislația națională, pentru o încălcare .
- (3) Autoritățile competente sunt investite cu toate competențele de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor lor. Atunci când își exercită competențele de sancționare, autoritățile competente cooperează îndeaproape pentru a se asigura că sancțiunile și măsurile aplicate au efectele scontate și își coordonează acțiunile în cazurile transfrontaliere, **ținând seama de condițiile pentru o prelucrare legală a datelor în conformitate cu Directiva 95/46/CE și Regulamentul (CE) nr. 45/2001. Autoritățile competente pot solicita documente și alte informații printr-o decizie formală. Această decizie precizează temeiul juridic, termenul în care trebuie furnizate informațiile și dreptul destinatarului la o revizuire judiciară a deciziei.**

Articolul 27

Publicarea sancțiunilor

Statele membre dispun ca autoritatea competentă să publice imediat orice sancțiuni sau măsuri care au fost impuse pentru încălcarea dispozițiilor de drept intern adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei directive, **■** incluzând informații cu privire la tipul și natura încălcării și identitatea persoanelor responsabile de aceasta **numai în cazul în care sancțiunea sau măsura a devenit definitivă și nu face obiectul unei căi de atac sau al unei revizuri judiciare.** Dacă publicarea ar cauza un prejudiciu disproporționat părților implicate, autoritățile competente publică sancțiunile sub formă anonimă.

Articolul 28

Încălcări

- (1) Prezentul articol se aplică:
- (a) unui intermediar de asigurări sau de reasigurări care nu este înregistrat într-un stat membru și care nu intră în sfera de aplicare a articolului 1 alineatul (2) sau a articolului 4;
 - (b) unei persoane care furnizează servicii de asigurare auxiliare fără să fi prezentat o declarație astfel cum este prevăzută la articolul 4 sau care a prezentat o astfel de declarație, însă fără a îndeplini cerințele prevăzute la articolul 4;
 - (c) unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau unui intermediar de asigurări sau de reasigurări care utilizează serviciile de intermediere de asigurări sau de reasigurări furnizate de persoane care nu sunt nici înregistrate într-un stat membru, nici menționate la articolul 1 alineatul (2), și care nu au depus o declarație în temeiul articolului 4;
 - (d) unui intermediar de asigurări sau de reasigurări care a obținut înregistrarea prin declarații false sau alte mijloace neregulate cu încălcarea articolului 3;
 - (e) unui intermediar de asigurări sau de reasigurări sau unei întreprinderi de asigurare care nu respectă dispozițiile articolului 8;
 - (f) unei întreprinderi de asigurare sau unui intermediar de asigurări sau de reasigurări care nu respectă normele de conduită profesională în conformitate cu capitolele VI și VII.

Miercuri, 26 februarie 2014

(2) Statele membre se asigură că, în cazurile menționate la alineatul (1), sancțiunile și **celelalte măsuri** administrative care pot fi aplicate includ cel puțin următoarele:

- (a) o declarație publică, care indică persoana fizică sau juridică și natura încălcării;
- (b) un ordin prin care i se solicită persoanei fizice sau juridice să pună capăt comportamentului respectiv și să se abțină de la repetare lui;
- (c) în cazul unui intermediar de asigurări sau de reasigurări, retragerea înregistrării în conformitate cu articolul 3;
- (d) o interdicție **temporară** de a exercita funcții în cadrul intermediarilor de asigurări sau de reasigurări ori al întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare, îndreptată împotriva oricărui membru al personalului de conducere al intermediarului de asigurări sau de reasigurări sau al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare care este considerat răspunzător;
- (e) în cazul unei persoane juridice, sancțiuni administrative pecuniare de până la 10 % din cifra de afaceri anuală totală a persoanei juridice din exercițiul financiar precedent; în cazul în care persoana juridică este o filială a unei întreprinderi-mamă, cifra de afaceri anuală totală este cifra de afaceri anuală totală care rezultă din conturile consolidate ale întreprinderii-mamă în exercițiul financiar precedent;
- (f) în cazul unei persoane fizice, sancțiuni pecuniare administrative în valoare de până la 5 000 000 EUR sau, în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la data intrării în vigoare a prezentei directive; precum și

Atunci când beneficiul care decurge din încălcarea respectivă poate fi determinat, statele membre se asigură că nivelul maxim este mai mare sau egal cu dublul valorii respectivului beneficiu.

Articolul 29

Aplicarea eficace a sancțiunilor

(1) Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul sancțiunilor administrative sau al altor măsuri administrative și nivelul sancțiunilor administrative pecuniare, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, **după caz**:

- (a) gravitatea și durata încălcării;
- (b) gradul de responsabilitate al persoanei fizice sau juridice responsabile;
- (c) puterea financiară a persoanei fizice sau juridice responsabile, stabilită pe baza cifrei de afaceri totale a persoanei juridice responsabile sau pe baza venitului anual al persoanei fizice responsabile;
- (d) importanța profiturilor înregistrate sau a pierderilor evitate de către persoana fizică sau juridică responsabilă, în măsura în care acestea pot fi stabilite;
- (e) pierderile suferite de părți terțe în urma respectivei încălcări, în măsura în care acestea pot fi stabilite;
- (f) nivelul cooperării persoanei fizice sau juridice responsabile cu autoritatea competentă; precum și
- (g) încălcările anterioare ale persoanei fizice sau juridice.

■

(3) Prezenta directivă nu afectează prerogativa statelor membre gazdă de a adopta măsurile corespunzătoare pentru a preveni sau sancționa neregulile comise pe teritoriul lor care contravin actelor cu putere de lege sau normelor administrative adoptate în interesul general. Aceasta include posibilitatea de a-i împiedica pe intermediarii de asigurări și de reasigurări care au comis astfel de nereguli să mai desfășoare noi operațiuni pe teritoriile statelor respective.

Articolul 30

Raportarea încălcărilor

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente creează mecanisme eficiente pentru a încuraja raportarea către autoritățile competente a cazurilor de încălcare a dispozițiilor naționale de punere în aplicare a prezentei directive.

Miercuri, 26 februarie 2014

(2) Aceste mecanisme includ cel puțin:

- (a) proceduri specifice pentru primirea rapoartelor și luarea unor măsuri pe baza acestora;
- (b) o protecție adecvată, **inclusiv anonimitate, după caz, pentru cei care raportează** încălcările comise în cadrul lor; și
- (c) protecția datelor cu caracter personal, atât în cazul persoanei care raportează încălcările, cât și în cazul persoanei fizice suspectate de a fi responsabilă de o încălcare, în conformitate cu principiile prevăzute în Directiva 95/46/CE.

Identitatea persoanelor care raportează și a persoanelor care sunt suspectate că sunt responsabile de încălcare trebuie protejată în toate etapele procedurii, cu excepția cazului în care legislația națională prevede divulgarea sa în legătură cu alte investigații sau cu o procedură judiciară ulterioară.

Articolul 31

Transmiterea informațiilor referitoare la sancțiuni către AEAPO

(1) Statele membre furnizează anual AEAPO informații agregate referitoare la toate măsurile administrative sau sancțiunile administrative impuse în conformitate cu articolul 26.

Autoritățile competente furnizează anual AEAPO informații agregate referitoare la toate măsurile administrative sau sancțiunile administrative impuse în conformitate cu articolul 26.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a făcut publică o măsură administrativă sau o sancțiune administrativă, ea transmite simultan acest fapt la AEAPO.

(3) AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile și formularele de prezentare a informațiilor prevăzute la prezentul articol.

AEAPO înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la ... [șase luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

CAPITOLUL IX

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 32

Protecția datelor

(1) Statele membre aplică Directiva 95/46/CE în cazul prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de statele membre în temeiul prezentei directive.

(2) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 se aplică în cazul prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de AEAPO în temeiul prezentei directive.

Articolul 33

Actele delegate

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 34 privind articolele 23, 24 și 25.

Articolul 34

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

Miercuri, 26 februarie 2014

(2) Competența de a adopta actele delegate menționată la articolele 23, 24 și 25 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolele 23, 24 și 25 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentul European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 23, 24 și 25 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de **trei** luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu **trei** luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 34a

Dispoziții suplimentare privind proiectul de standarde tehnice de reglementare

(1) *Fără a aduce atingere niciunei limite de timp prevăzute pentru înaintarea proiectului de standarde tehnice de reglementare către Comisie, aceasta își prezintă proiectele la intervale de 12, 18 sau 24 de luni.*

(2) *Comisia nu adoptă standarde tehnice de reglementare în cazul în care perioada de control alocată Parlamentului European este redusă la mai puțin de două luni, inclusiv orice eventuală prelungire, datorită vacanței parlamentare.*

(3) *Autoritățile europene de supraveghere pot consulta Parlamentul European în etapa de elaborare a standardelor tehnice de reglementare, în special în cazul în care există preocupări cu privire la domeniul de aplicare al prezentei directive.*

(4) *În cazul în care comisia competentă din cadrul Parlamentului European a respins standardele tehnice de reglementare și mai sunt mai puțin de două săptămâni până la următoarea sesiune plenară, Parlamentul European își poate extinde perioada de control până la sesiunea plenară de după următoarea sesiune plenară.*

(5) *În cazul în care standardele tehnice de reglementare au fost respinse, iar aspectele identificate au o aplicare limitată, Comisia poate adopta un calendar mai rapid pentru elaborarea unui proiect revizuit de standard tehnic de reglementare.*

(6) *Comisia se asigură că toate întrebările Parlamentului European, adresate în mod oficial prin intermediul președintelui comisiei competente, primesc un răspuns prompt înaintea adoptării proiectelor de standarde tehnice de reglementare.*

Articolul 35

Revizuire și evaluare

(1) *Până la ... [cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive], Comisia revizuieste aplicarea în practică a normelor instituite în prezenta directivă, ținând seama de evoluția piețelor produselor de investiții de retail, precum și de experiența dobândită în aplicarea prezentei directive, a Regulamentului .../.../UE [privind documentele cu informații-cheie referitoare la produsele de investiții] și a Directivei .../.../UE [MiFID II]. Examinarea include, de asemenea, o analiză specifică a impactului articolului 17 alineatul (2), luând în considerare situația concurenței pe piața serviciilor de intermediere a altor contracte în afară de contractele incluse în oricare dintre categoriile stipulate în anexa I la Directiva 2002/83/CE, și a impactului obligațiilor menționate la articolul 17 alineatul (2) asupra intermediarilor de asigurări care sunt întreprinderi mici și mijlocii.*

(2) După consultarea Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere, Comisia își prezintă **constatările** Parlamentului European și Consiliului.

Miercuri, 26 februarie 2014

(5) **Comisia examinează** dacă autoritățile competente menționate la articolul 10 alineatul (1) dispun de competențe suficiente și de resurse adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile.

■

Articolul 36

Transpunere

(1) Statele membre **adoptă și publică, până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive]**, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma **prezentei directive**. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul respectivelor **măsuri**.

În cazul în care documentele care însoțesc notificarea măsurilor de transpunere furnizate de statele membre nu sunt suficiente pentru a evalua pe deplin conformitatea măsurilor respective cu anumite dispoziții ale prezentei directive, Comisia, la cererea AEAPÖ și având în vedere aplicarea Regulamentului (UE) nr. 1094/2010, sau din proprie inițiativă, poate solicita statelor membre să furnizeze informații mai detaliate referitoare la transpunerea prezentei directive și la punerea în aplicare a măsurilor respective.

(1a) **Statele membre aplică măsurile menționate la alineatul (1) începând cu ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].**

Atunci când statele membre adoptă aceste **măsuri**, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Acestea includ, de asemenea, o mențiune potrivit căreia trimerile din cadrul actelor cu putere de lege și actelor administrative în vigoare la directiva abrogată prin prezenta directivă trebuie interpretate ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modul în care se formulează această mențiune.

2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții ale actelor cu putere de lege naționale pe care le adoptă în domeniul acoperit de prezenta directivă.

Articolul 37

Abrogare

Directiva 2002/92/CE se abrogă de la ... **[18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive]**, fără să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivei menționate.

Trimerile la directiva abrogată se consideră trimiteri la prezenta directivă.

Articolul 38

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 39

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European

Pentru Consiliu

Miercuri, 26 februarie 2014

ANEXA I**CLIENTII PROFESIONIȘTI**

Un client profesionist este un client care are experiența, cunoștințele și competențele necesare pentru a lua propriile decizii și a evalua corect riscurile la care se expune. Clienții din următoarele categorii sunt considerați profesioniști în ceea ce privește toate serviciile și activitățile de asigurări și produsele de asigurare în sensul prezentei directive.

1. *Întreprinderi de asigurare și de reasigurare;*

■

1a. *Intermediari de asigurări și de reasigurări.*

2. Marile întreprinderi care întrunesc două din următoarele criterii, la nivelul societății:

- bilanțul total: 20 000 000 EUR
- cifra de afaceri netă: 40 000 000 EUR
- fonduri proprii: 2 000 000 EUR.

3. Guvernele naționale ■.

■

Miercuri, 26 februarie 2014

ANEXA II

DOCUMENTE EXPLICATIVE

În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazuri justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespondente din instrumentele naționale de transpunere.

În ceea ce privește prezenta directivă, Comisia consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente, din următoarele motive:

Complexitatea directivei și a sectorului vizat:

Domeniul asigurărilor și distribuția de produse de asigurare sunt deosebit de complicate și pot fi foarte tehnice din punctul de vedere al persoanelor care nu sunt specializate în acest domeniu. În absența unor documente explicative bine structurate, sarcina de supervizare a transpunerii ar necesita disproporționat de mult timp. Propunerea actuală reprezintă o revizuire în cadrul căreia textul directivei privind intermedierea de asigurări (directiva IMD) a fost reformat. Deși numeroase dispoziții nu au fost modificate pe fond, au fost introduse o serie de dispoziții noi, iar unele dintre dispozițiile existente au fost revizuite sau eliminate. Structura, forma și prezentarea textelor sunt complet noi. Noua structură a fost necesară pentru a conferi o ordine mai clară și mai logică dispozițiilor legale, însă aceasta va conduce la necesitatea unei abordări structurate în cursul perioadei de supraveghere a transpunerii.

Anumite dispoziții din directiva propusă ar putea avea un impact asupra unor domenii care țin de ordinea juridică națională, cum ar fi dreptul societăților comerciale, dreptul comercial ori dreptul fiscal sau alte domenii legislative din statele membre. De asemenea, acestea pot să afecteze legislația națională secundară, inclusiv actele cu putere de lege și normele de conduită profesională care privesc intermediarii din domeniul financiar și al asigurărilor. Corelarea aspectelor care țin de toate aceste domenii învecinate poate însemna, în funcție de sistemul din fiecare stat membru, că unele dispoziții sunt puse în aplicare prin intermediul unor norme noi sau deja existente în domeniile respective, iar o imagine clară a acestui ansamblu trebuie să fie disponibilă.

Coerența și corelarea cu alte inițiative:

Prezenta propunere este prezentată spre adoptare în cadrul unui pachet vizând produsele de retail și protecția consumatorilor alături de propunerea PRIPs privind informațiile referitoare la produse (Regulamentul privind documentele cu informații cheie referitoare la produsele de investiții și de modificare a Directivelor 2003/71/CE și 2009/65/CE) și de propunerea OPCVM V. Inițiativa PRIPs vizează asigurarea unei abordări orizontale consecvente în materie de prezentare a informațiilor referitoare la produsele de investiții și produsele de asigurare cu elemente de investiții (așa-numitele asigurări cu componentă investițională), iar cu ocazia revizuirii IMD și a MiFID (Directiva privind piețele instrumentelor financiare) vor fi incluse dispoziții privind practicile de vânzare. Prezenta propunerea este, de asemenea, în concordanță cu alte acte legislative și politici ale UE și complementară acestora, în special în domeniul protecției consumatorilor, al protecției investitorilor și al supravegherii prudențiale, precum Directiva Solvabilitate II (Directiva 2009/138/CE), Directiva MiFID II (reformarea MiFID) și inițiativa PRIPs menționată anterior.

Noua IMD ar continua să aibă caracteristicile unui instrument juridic de „minimă armonizare”. Acest lucru înseamnă că statele membre pot decide să adopte dispoziții suplimentare, dacă este necesar pentru protecția consumatorului. Totuși, standardele minime din directiva IMD vor fi semnificativ mai stricte. ■ Mai mult, directiva conține o clauză de revizuire și, pentru a putea colecta toate informațiile relevante privind funcționarea normelor respective, Comisia va trebui să poată monitoriza punerea în aplicare a acestora de la început.

Capitolul privind asigurările cu componentă investițională: textul propunerii conține un capitol privind introducerea unor cerințe suplimentare în materie de protecție a consumatorilor pentru produsele cu componentă investițională bazate pe asigurare.

Există o puternică voință politică de a introduce astfel de dispoziții, însă, în același timp, există foarte puțină experiență deoarece acesta este un domeniu nou. Prin urmare, pentru Comisie este foarte important să primească documentele referitoare la modul în care statele membre au transpus aceste dispoziții.

Miercuri, 26 februarie 2014

Specificitățile produselor de asigurare generală trebuie totuși să fie luate în considerare în orientările de nivelul 2. În conformitate cu principiul analog prevăzut la articolul 3 din MiFID II, ar trebui să se ia în considerare un regim analog pentru asigurări, atunci când se pune în aplicare directiva la nivel național și în cadrul orientărilor Comitetului comun. Persoanele care desfășoară activități de intermediere de asigurări în materie de produse cu componentă investițională bazate pe asigurare ar trebui să respecte atât normele de conduită aplicabile tuturor contractelor de asigurare, cât și normele sporite aplicabile produselor cu componentă investițională bazate pe asigurare. Oricine intermediază produse cu componentă investițională bazate pe asigurare trebuie să fie înregistrat ca intermediar de asigurări.

Sarcina administrativă suplimentară care decurge din solicitarea unor documente explicative din partea statelor membre se estimează a fi scăzută: așa cum s-a menționat anterior, textul actual este în vigoare din 2002 (anul în care a fost adoptată directiva inițială). Prin urmare, pentru statele membre nu va reprezenta o povară comunicarea dispozițiilor de aplicare adoptate deoarece, în mod normal, cele mai multe dintre ele au fost deja notificate cu destul de mult timp în urmă. Sarcina administrativă suplimentară, estimată a fi redusă, care decurge din solicitarea unor documente explicative din partea statelor membre în ceea ce privește noile părți din directivă este proporțională și necesară Comisiei pentru a își îndeplini sarcina de supraveghere a aplicării dreptului Uniunii.

Pe baza celor de mai sus, Comisia consideră că cerința de a furniza documente explicative în cazul directivei propuse este proporțională și nu depășește ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivul îndeplinirii eficiente a sarcinii de a supraveghea transpunerea corectă.
